

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ Ο ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ

ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΤΗ

Αθήνα, 13 Σεπτέμβρη 1991, τεύχος 54

Ταυτόχρονα με την θητεία μας στα κάγκελα της οικογένειας, της εκκλησίας και των κάθε είδους σχολείων, που μαντρώνουν τη σκέψη και τη ζωή μας, που μας ευνουχίζουν με το μεγάλο φέμα για τιμιότητα κι εργατικότητα των ληστών της αστικής τάξης, που μας παραφουσκώνουν τα μυαλά με ηθικές κι υποταγές στους νόμους και την δικαιοσύνη του κράτους, ταυτόχρονα με όλα αυτά, έρχεται η ώρα που μας σέρνουν πίσω από τα κάγκελα κάποιας άλλης φυλακής, του στρατού, για να υπηρετήσουμε μιά πατρίδα, που δεν υπάρχει παρά μόνο στα μυαλά των εξουσιαστών μας.

Ο στρατιωτικός μηχανισμός είναι ο μεγαλύτερος και αποτελεσματικότερος θεσμός καταπίεσης κι υποταγής στο σύστημα της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο. Ένας μηχανισμός που επιβάλλει στους αυριανούς πολίτες, τα τρία απαραίτητα χαρακτηριστικά: σιωπή, μοναξιά, πειθαρχία. Όλα αυτά που συμβαίνουν μέσα στα στρατόπεδα, είναι διαστάσεις μιάς κοινωνικής επίβολης, ενός εθνικιστικού καθεστώτος γύρω μας, που στερούν κάθε δυνατότητα ελεύθερης σκέψης και δημιουργίας. Απομόνωση, μοναξιά, σεξουαλική ανεπάρκεια, καφόνια, εξαντλητική εκπαίδευση, άσχημη διατροφή, απλήρωτη εργασία, εξευτελισμοί, χαφιεδισμός, χρήση βίας, απειλές, αυτοκτονίες, σκευωρίες, είναι μερικά από τα στοιχεία που χαρακτηρίζουν κάθε στρατό. Ο στρατός των αφεντικών και του κράτους δεν χαρίζει κάστανα, ή "συμμορφώνει" ή σκοτώνει. Δεν τους ενδιαφέρει τους στρατοκράτες, αν με τον ένα ή τον άλλον τρόπο, παράγουν βιαστές ή τοξικομανείς, ακίνδυνους και προγραμματισμένους εργάτες, φαντάρους, χωρίς στολή, για όλη τους τη ζωή.

Σε όλα αυτά είναι που αρνείται να συντελέσει ο Αναρχικός ολικός αρνητής στρατεύσης Νίκος Μαζιώτης. Και καμιά φυλακή, κανένα στρατοδικείο των караβανάδων, δεν είναι ικανό να ανακόψει τις ιδέες του και να τον κάνει να λυγίσει.

Για μας, τους Αναρχικούς, ούτε οι εκκλήσεις δεξιών - αριστερών για εθνική ενότητα και πατριωτισμό, ούτε οι ασυναρτησίες διαφόρων ψευδοθεωρητικών που έλεγαν και λένε ότι είμαστε καλομαθημένα παιδάκια, ούτε οι "ανακαινισμοί" του Δροσογιάννη, παλιότερα και του Βαρβιτσιώτη,

τώρα, είναι ικανά να σταματήσουν την αντιμilitarιστική και αντικρατική μας δράση. Για μας, ο κάθε στρατός υπάρχει μόνο και μόνο για να υπερασπίζεται, κάθε ώρα και σε κάθε τόπο, τα συμφέροντα της κάθε κυρίαρχης τάξης, αναπαράγοντας την κοινωνικοοικονομική πρακτική της εκμετάλλευσης και της υποταγής.

Πιστεύουμε πως ένα αντιμilitarιστικό κίνημα θα πρέπει να βάλει τέρμα στην απάτη της αναγκαιότητας της ύπαρξης στρατιωτικών μηχανισμών, που σκοπό τους θα έχουν την υπεράσπιση της κάθε πατρίδας και ταυτόχρονα να αναπτύξει μιά τέτοια δράση που να φανερώνει την ωμή αλήθεια γύρω από τον στρατό, κριτικάροντας ριζικά τους λόγους ύπαρξης, τις δομές αυτού του απάνθρωπου θεσμού εκμηδένισης της προσωπικότητας του ανθρώπου. Ταυτόχρονα το κίνημα αυτό θα πρέπει να χτυπάει την αυταπάτη του εκσυγχρονισμού, όπως αυτών που ευαγγελίζονται διάφοροι οικολογίζοντες κι ειρηνόφιλοι, με τις εναλλακτικές κοινωνικές θητείες, που, στην ουσία, είναι η άλλη όψη της υποταγής μας στους εκμεταλλευτικούς θεσμούς. Αυτοί που εμφανίζονται από τέτοιες ιδέες, αποδέχονται, τελικά, αυτή καθεαυτή την ουσία της ύπαρξης του στρατού. Γιατί δεν θα πάψει να είναι στρατός, όταν πασπαλιστεί με λίγη δημοκρατικότητα, συνδικαλιστικές ελευθερίες και άλλα τέτοια. Αυτός που αγωνίζεται για την απελευθέρωση των ανθρώπων και της κοινωνίας από τα δεσμά του κεφαλαίου και του κράτους, δεν προσπαθεί να αλλάξει τη μάσκα του στρατού, αλλά να τον καταστρέψει, να τον καταργήσει. Δεν προσπαθεί να αλλάξει την όψη της εκμετάλλευσης, αλλά να την εξαλείψει. Με αυτή την πεποίθηση, τασσόμαστε έμπρακτα αλληλέγγυοι στον αγώνα του συντρόφου μας, του Νίκου Μαζιώτη, αλλά και στον αγώνα όλων όσων παλεύουν κάθε απάνθρωπο θεσμό και τυραννία.

ΟΙ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΙ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΠΑΤΡΙΔΑ.

ΟΙ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΙ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΠΑΤΡΙΔΑ.

Ο ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΤΗ.

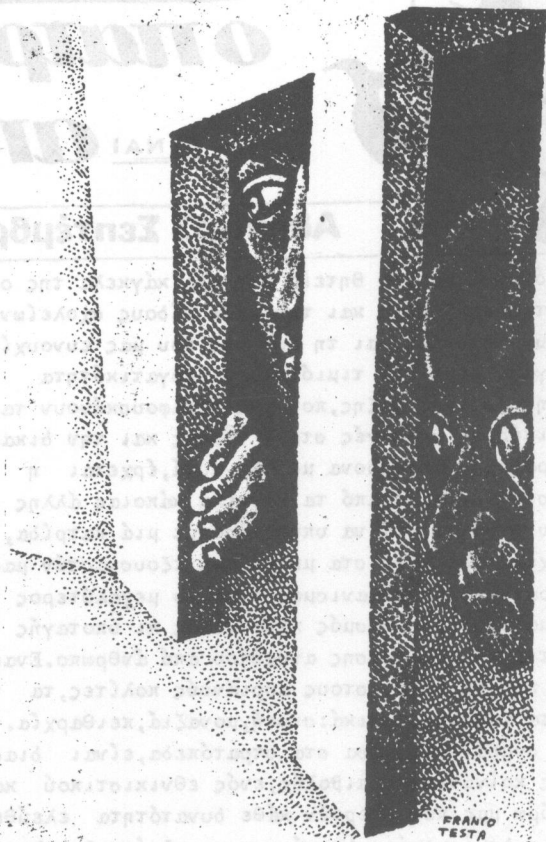
ΟΛΟΙ ΣΤΙΣ 16/9/91, ΣΤΟ ΔΙΑΡΚΕΣ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΑΣ.

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ ΟΛΙΓΟΥ ΑΡΗΝΗΤΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ ΝΙΚΟΥ ΜΑΖΙΩΤΗ.

τα χέρια πάνω απ'τη πόλη

Κάποιες "οικονομικής φύσης" πληροφορίες, που φτάνουν τελευταία στον ΑΝΑΡΧΙΚΟ, σχετικά με το τι συμβαίνει στη πλατεία Εξαρχείων, μας κάνουν να σκεφτόμαστε ότι σύντομα θα ξεσπάσει κάποιο σκάνδαλο στο οποίο, ήδη, διαφαίνεται η συμμετοχή κάποιων στελεχών του κρατικού μηχανισμού (κύρια της αστυνομίας, αλλά και ανωτέρων δημοσίων υπαλλήλων και κυβερνητικών παραγόντων, τόσο της τωρινής, όσο και της προηγούμενης κυβέρνησης). Πληροφορούμαστε, λοιπόν, ότι ο γνωστός Κάβουρας, ιδιοκτήτης του σουβλατζίδικου της οδού Θεμιστοκλέους, του ρεπετάδικου που βρίσκεται πάνω από το σουβλατζίδικο και του σουβλατζίδικου που βρίσκεται επί της πλατείας, δίπλα στη Μαρονίτα, απόκτησε πρόσφατα και την ιδιοκτησία των μπαρ-παμπ ΙΡΙΣ, ΑΛΛΟΘΙ και ΔΙΠΛΟ ΚΑΦΕ κι ακόμα του ΕΞ ΑΡΧΗΣ (πρώην ΤΣΑΦ). Κατά τις πληροφορίες, το τελευταίο του κόστισε περισσότερο από 50 εκατομμύρια δραχμές, πράγμα που κάνει τους περιόικους να αναρωτιούνται αν όλα αυτά τα λεφτά (συνολικά, πάνω από 120 εκατομμύρια) ο Κάβουρας τα έβγαλε πουλώντας σουβλάκια, ή αν πίσω του κρύβονται κάποια άλλα οργανωμένα συμφέροντα. Υπέρ αυτής της τελευταίας άποψης συνηγορούν κάποια στοιχεία, όπως ο υπερβολικός και-σε μεγάλο βαθμό-παράνομος ζήλος των αστυνομικών του Ε' τμήματος, που απαγόρευσαν (·) στα μπαρ και στα παμπ της περιοχής να παίζουν μουσική, μετά τις 11 το βράδυ, μολονότι όλα έχουν ηχομόνωση, κανένα δεν λειτουργεί στο ύπαιθρο και-το κυριώτερο- κανείς δεν διαμαρτύρεται. Ακόμα, είναι το παλιότερο τελεσίγραφο της αστυνομίας σε όλους τους ιδιοκτήτες των κέντρων διασκέδασης της περιοχής "να τα πουλήσουν, αλλιώς θα τους τα κλείσουν". Πιο πρόσφατες είναι οι πιέσεις στον ιδιοκτήτη του άλλου σουβλατζίδικου, στο κάτω μέρος της πλατείας, να "διώξει τους πάνκηδες", η απαγόρευση στα καφέ μπαρ της πλατείας να πουλάνε φαγώσιμα μετά τις 11 το βράδυ, καθώς και μπύρες σε όσους κάθονται έξω. Και τέλος η είδηση ότι, τον Οκτώβρη, ο Κάβουρας πρόκειται να αγοράσει το σουβλατζίδικο, στο κάτω μέρος της πλατείας. Μήπως θα έπρεπε κάποιος να εξετάσει τις σχέσεις του Κάβουρα με τον διοικητή του Ε' αστυνομικού τμήματος που-σύμφωνα με τις τελευταίες πληροφορίες- πρόκειται σύντομα να μεταφερθεί στην πολυκατοικία πάνω από το ΕΞ ΑΡΧΗΣ, όπου, εκτός από το τμήμα, θα στεγαστεί και το ερχηγείο της "αντι"-τρομοκρατικής υπηρεσίας; Όσο για τους παλιότερους ψιθύρους σχετικά με ανάμιξη του Δροσογιάννη στις αγορές ακινήτων της περιοχής, αυτές μένουν χωρίς ούτε διάψευση, ούτε επιβεβαίωση. Πρέπει να πούμε στο σημείο αυτό, ότι η περιοχή, από την πλατεία Εξαρχείων, μέχρι το λόφο του Στρέφη και από εκεί μέχρι την Αλεξάνδρα, είναι, από τις πιο όμορφες της Αθήνας, όχι μόνο χάρη στη διατήρηση κάποιων παλιών σπιτιών που διατηρούν κάποιο χρώμα μέσα στην γκριζατσιμεντούπολη, αλλά και χάρη στο υψόμετρό της που, εκτός από θέα, της χαρίζει και κάποιες ανάσες αέρα τις ώρες που η υπόλοιπη πόλη πνίγεται στο νέφος. Εκτός από την ομορφιά της, βέβαια, η περιοχή έχει και πλούσια ιστορία (την βλέπει κανείς γραμμένη στους τοίχους των παλιών σπιτιών με τις σφαίρες των πολυβόλων του δεύτερου παγκοσμίου πολέμου, της κατοχής, του εμφυλίου, του Πολυτεχνείου του '73). Πέρα, ωστόσο, από την ομορφιά και την ιστορία, η περιοχή έχει κάτι που τη ξεχωρίζει από όλη την υπόλοιπη Αθήνα και την υπόλοιπη Ελ

λάδα. Είναι η περιοχή όπου η Αντίσταση εξακολουθεί να είναι ζωντανή. Είναι η περιοχή όπου οι μόνιμοι κάτοικοι αλλά κι οι περαστικοί συνεχίζουν να αντιστέκονται στην κρατική βία, στην πολιτική αυθαιρεσία, στην κοινωνική-πάνω απ' όλα-αλλοτρίωση. Αντιστέκονται με όλες τις διαθέσιμες δυνάμεις ενάντια στους πρεζέμπορους που με εντολή της αστυνομίας έχουν κατακλύσει την περιοχή. Αντιστέκονται στους μάτσους που κάθε τόσο την πνίγουν στα δηλητηριώδη αέρια. Αντιστέκονται-κύρια-στην επιχειρούμενη, με τόσο μένος, από ακροδεξιούς, δεξιούς και ημιδεξιούς κερδοσκόπους (οικονομικού, αλλά και πολιτικού κέρδους) "αναβάθμιση" της περιοχής τους. Εδώ, πρέπει να τονίσουμε ότι τον "Συνασπισμό"-τουλάχιστον από οικονομικοκοινωνική σκοπιά-τον κατατάσσουμε στους ακροδεξιούς. Προειδοποιούμε, λοιπόν, τους πολιτευτάδες, τους μάτσους, τους επιχειρηματίες, τους πρεζέμπορους, τους χαφιέδες, τους Κάβουρες, να μην αισιοδοξούν ότι θα απλώσουν τα βρωμερά τους ΧΕΡΙΑ ΠΑΝΩ ΑΠ' ΤΗΝ ΠΟΛΗ. Όσοι από τους παλιούς ΕΑΜίτες, Δαμπράκηδες, Αριστερούς κι Αριστεριστές εξακολουθούν να διατηρούν κάποια ίχνη, έστω, ιδεολογικής συνέπειας, μαζί με τα Φρικιά, τους Πανκς, τους Αναρχικούς θα αντισταθούν με όλες τους τις δυνάμεις και θα ματαιώσουν, τελεικά, κάθε σχέδιο απονέκρωσης της περιοχής και επιβολής στους κατοίκους του απάνθρωπου τρόπου ζωής που έχει επιβληθεί στην υπόλοιπη χώρα.

ΣΤΙΓΜΑΤΑ

●● Από τον Συνασπισμό όλα τα περιμένουμε πλέον. Το ίδιο κι από τους κάθε λογής τροτσκιστές. Αλλά να συμμετάσχει κι η ΟΣΕ σε συγκέντρωση με πλακάτ που έγραφαν: "Κάτω τα χέρια από τις δημοκρατικές δυνάμεις της Ρωσίας" δεν το περιμέναμε. Τώρα το ποιές είναι οι δημοκρατικές δυνάμεις, ο αξιότιμος κύριος Γιέλτσιν, ο νέος τσάρος πασών των Ρωσιών, το ξέρει καλύτερα από όλους.

●● Στις 21/8/91, 11 συνολικά Αλβανοί συνελήφθησαν, στη Κέρκυρα. Οι 4 στο χωριό Μαντούκι, οι 3 στο Νησάκι κι οι υπόλοιποι 4 στο λιμάνι της πόλης. Ο λόγος; Επειδή κοιμόντουσαν σε παραλίες και παγκάκια (').

●● 28 Χανιώτες παραπέμπονται σε δίκη, μετά από βούλευμα του Δικαστικού Συμβουλίου Χανίων (που αποτελείται από 315 σελίδες), επειδή συμμετείχαν στα γεγονότα της 23/7/90, στη νομαρχία Χανίων, μετά από την συγκέντρωση ενάντια στην ύπαρξη των αμερικάνικων βάσεων στο νησί. Ανάμεσά τους κι ο σύντροφός μας Βαρόης Τσουρής.

●● 60 εργαζόμενοι από την εταιρία ΑΕΒΑΔ, κατέλαβαν το δημαρχείο Πτολεμαΐδας, στις 21/8/91, με αίτημα να μην ιδιωτικοποιηθεί η ΑΕΒΑΔ και να μην απολυθεί κανείς εργαζόμενος.

●● Την ίδια μέρα, 50 εργαζόμενοι από την εταιρία ΜΑΒΕ, πήγαν από τα Σέρβια στη Κοζάνη, όπου διαδηλώνοντας, έξω από το κτίριο της νομαρχίας, απαίτησαν να μην απολυθεί κανείς και να λειτουργήσει η εταιρία.

●● Τις επόμενες μέρες οι εργαζόμενοι προχώρησαν σε ακόμα πιο δυναμικές κινητοποιήσεις, καταλαμβάνοντας, την νομαρχία Κοζάνης, τα δημαρχεία Κοζάνης και Πτολε-

μαΐδας και τον ηλεκτρικό σταθμό Πτολεμαΐδας, ενώ τα καταστήματα όλου του νομού Κοζάνης έκλεισαν.

●● Από τις 23/8/91, εξ'άλλου, ξεκίνησαν κατάληψη του εργοστασίου της Ελληνικής Βιομηχανίας Οπλων, στο Αίγιο, οι εκεί εργαζόμενοι με τα ίδια αιτήματα.

●● Στις 26/8/91, ο Χριστόφορος Μαρίνος, που είχε συλληφθεί στο αεροδρόμιο της Βουδαπέστης, στις 31/6/91, με πλαστό διαβατήριο, εκδόθηκε στις ελληνικές αρχές. Ο Χ. Μαρίνος κατήγγειλε, μέσω του συνηγόρου του, προσπάθεια εξαγοράς από τους αστυνομικούς της αντιτρομοκρατικής που πήγαν να τον παραλάβουν στην Ουγγαρία, καθώς και απόπειρα δολοφονίας του. Υπενθυμίζουμε ότι η δίκη των Χ. Μαρίνου και Κ. Σμυρναίου θα γίνει στις 6 Νοέμβρη 1991.

●● 2 μολότωφ πετάχτηκαν, τα ξημερώματα της 29/8/91, στην Β' Οικονομική Εφορία Περιστερίου και προκάλεσαν μικρές υλικές ζημιές.

●● 7 Παλαιστίνιοι που κρατούνται στις φυλακές Κορυδαλλού, για την γνωστή υπόθεση της έκρηξης της βόμβας στην Πάτρα, έχουν αρχίσει απεργία πείνας, με αίτημα να σταματήσει η άσχημη μεταχείριση της διεύθυνσης των φυλακών απέναντί τους. Η συμπεριφορά αυτή εκφράζεται με απαγόρευση τηλεφώνου, με εμπόδια στην μεταξύ τους επικοινωνία, με περιορισμένο επισκεπτήριο και άλλα.

●● Αυτοκτονίες φαντάρων συνέχεια και το αρμόδιο υπουργείο προτιμά να οργανώνει γλυκανάλατες φιέστες με τον Σαβδόπουλο και τον Κατοσρό, υποτίθεται, ενάντια στα ναρκωτικά. Στις 22/8/91 κρεμάστηκε σε σκοπιά του ΚΕΜΧ, στο Ναύπλιο, ο Αντώνης Ανθιμος, αφού προηγούμενα, είχε αποπειραθεί να αυτοκτονήσει με το υπηρεσιακό του όπλο, που έπαθε εμπλοκή. Την ίδια μέρα, στο Κέντρο Εκπαίδευσης Νεοσυλλέκτων, στο Μεσολόγγι, αυτοπυροβολήθηκε ο θανάσης θάνας.

●● 44 εργαζόμενοι, με σύμβαση ορισμένου χρόνου, στο Δήμο Βύρωνα, με ανακοίνωσή τους, εναντιώνονται και στο Δήμο και στις αρμόδιες αρχές για τον επερχόμενο κίνδυνο να απολυθούν. Εξέλεξαν ακόμα και 5μελή επιτροπή, που θα συντονίσει τον αγώνα τους.

●● "Επιτροπή πολιτών για τα εθνικά θέματα" αυτοονομάζονται κάποιοι φασίστες της Θεσσαλονίκης, που το βράδυ της 28/8/91, οργάνωσαν ολονύχτια συγκέντρωση έξω από το Τουρκικό προξενείο της πόλης, διαμαρτυρόμενοι για την "βάνουση πρόκληση προς το Οικουμενικό Πατριαρχείο" εκ μέρους κάποιας τουρκικής "Επιτροπής πολιτών για τα εθνικά θέματα", που είχαν οργανώσει παρόμοια εκδήλωση έξω από το πατριαρχείο της Κωνσταντινούπολης, διαμαρτυρόμενοι για την επέμβαση του ελληνικού κράτους στην διαδικασία ανάδειξης του θρησκευτικού ηγέτη των ομοθρόνων, ομογλώσσων και ομοφύλων τους που ζουν στη περιφέρεια της Κομοτηνής, καθώς και για τον άγριο ξυλοδαρμό τους από υποκινούμενους από τις ελληνικές αρχές φασίστες.

●● Την στιγμή που οι Βαλτικές δημοκρατίες, η Ουκρανία, η Μολδαβία, η Κροατία, η Σλοβενία κ.λ.π. ανακηρύσσονται ανεξάρτητες, πιστεύουμε πως η συνέχιση της ελληνικής κατοχής της τουρκικής και της πομακικής θράκης, της σλαβικής Μακεδονίας, της βλαχορουμανικής Θεσσαλίας, της αρβανίτικης Αττικής κ.λ.π., αποτελεί κατάφωρη παραβίαση των αρχών του ΟΗΕ, της ΔΑΣΕ, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της νέας τάξης πραγμάτων... Η ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ, ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ, ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ, ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ κι όλων των άλλων περιοχών που κατοικούνται από εθνικές και θρησκευτικές μειονότητες, ΕΙΝΑΙ ΣΤΑΛΙΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΙΣΧΙΣΤΟΥ ΕΙΔΟΥΣ. Μόνη λύση είναι η διακήρυξη της ανεξαρτησίας των παραπάνω περιοχών...

●● Η υιοθέτηση, λοιπόν, δύο μέτρων και δύο σταθμών, από μερίδα του ελληνικού τύπου -Ναί, στην ανεξαρτησία των Βάλτων.- Όχι, στην ανεξαρτησία των Μουσουλμάνων της θράκης.- δείχνει το μέτρο της δημοκρατικότητας και της συνέπειάς τους. Και καλά μεν οι δεξιές φυλλάδες. Κάποιες προοδευτικές όμως; ●● Μόλις-εδώ και μερικούς μήνες-ξανάρχισε να "αριστερίζει" η ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, ενώ άρχισε να δεξιζεί (και χωρίς εισαγωγικά) η ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ. Αραγε, το φαινόμενο οφείλεται μόνο στην παλιά προσωπική έχθρα Τεγόπουλου-Σιαμαντά ή η εξήγηση βρίσκεται στο βάθος της τσέπης τους; Πάντως, στις 28/8/91, η ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ έσπευσε να χειροκροτήσει τον "διάλογο" ΟΛΜΕ-υπουργού Παιδείας, σαν "μέγιστη υπηρεσία" και "πολυσήμαντο διάγραμμα".

●● Φυσικά, η ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ, αποσιωπά το γεγονός ότι με κάθε αλλαγή η παιδεία όλο και περισσότερο βουλιάζει στο τέλμα της αμορφωσιάς, καθώς και το ότι οι κάθε είδους κοινωνικές "συμφιλίώσεις" δεν είναι παρά συνώνυμες της επικράτησής του ισχυρότερου και της άνευ όρων παράδοσης (ή της εξαγοράς) του ασθενέστερου κι ότι πάντα οδηγούν σε κρίσεις χειρότερες από τις προηγούμενες...

●● "Η παράταξη βιάστηκε να εκδόσει ανακοίνωση κατά των ιδιωτικοποιήσεων και θα έπρεπε να ήταν πιο προσεκτική και στις διατυπώσεις..." Το είπε ο Γρηγόρης Γιάνναρος για τον Συνασπισμό. Δέτε να το παίζει Γιέλτσιν, τώρα που η Δαμανάκη το παίζει Γκόρμπι;

●● Εμπορευματοκιβώτιο ("κοντέινερ", για όσους δεν ξέρουν ξένες γλώσσες) χρησιμοποίησε για σπίτι 13μελής οικογένεια Ρωσοπόντιων προσφύγων, στα Άνω Διόσια, όπου με αιματηρές οικονομίες είχε καταφέρει να αγοράσει αυτό, όμως, ενόχλησε τους κρατούντες που, στις 27/8 /συνέχεια σελ. 4

συνέχεια από σελ.3

91, έστειλαν τις μπουλντό - ζες να καταστρέφουν το "σπίτι", αδιαφορώντας για τους ανθρώπους που ζούσαν εκεί (ανάμεσά τους και δυό ανάπηρα παιδιά). Ο "ιδιοκτήτης του αυθαίρετου", Γιώργος Σομίδης, σύρθηκε στο αυτόφωρο όπου, τελικά, αθωώθηκε, χωρίς βέβαια να αποζημιωθεί για το σπάσιμο του σπιτιού του και των λιγοστών υπαρχόντων του. Η ΔΥΣΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΠΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕ ΤΗΝ (νέα) ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ...

ΔΙΑΤΑΡΑΧΗ ΚΟΙΝΗΣ ΗΣΥΧΙΑΣ

ΜΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΕΚΠΟΜΠΗ ΠΟΥ ΒΓΑΙΝΕΙ ΣΤΟΝ ΑΕΡΑ ΚΛΕΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ 6-8 ΜΕ ΤΙΣ ΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΑΠΟΨΕΙΣ. ΜΟΥΣΙΚΑ ΚΙΝΕΙΤΑΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΙ ΞΕΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΡΟΚ ΣΚΗΝΗ. ΓΙΑ ΟΠΟΙΔΗΠΟΤΕ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ, ΔΙΑΝΟΜΗ Ή ΚΛΙΠΗΡΟΦΟΡΕΙΣ. ΓΡΑΨΤΕ: Δ.Κ.Η. Τ.Θ. 340 67100 ΞΑΝΘΗ

●●● Στις αρχές του Αυγούστου του 1991, 5 Κούρδοι πέρασαν τα σύνορα, αλλά συνελήφθησαν στην περιοχή Κάμπος Σουφλίου και απελάθηκαν αμέσως. Ο τότε υπουργός δημόσιας τάξης, Βασιλείας άδης είχε δηλώσει ότι οι 5 δεν είχαν ζητήσει πολιτικό άσυλο κι ότι είχαν πει ότι δεν θα κινδύνευε η ζωή τους γυρίζοντας στην Τουρκία. Ο νέος υπουργός, Αναγνωστόπουλος, δεν έχει κάνει καμιά δήλωση, οι εφημερίδες περνάνε το θέμα στα ψιλά, ενώ μερικοί βουλευτές του ΠΑΣΟΚ αρκούνται σε χλιαρές επερωτήσεις στη Βουλή.

●●● Στις 3/9/91, οι εργαζόμενοι της ΕΒΟ, που έχουν κάνει κατάληψη στο εργαστάσιο του Αιγίου, έκαναν ζωρη κατάληψη του δρόμου Κορίνθου-Πάτρας. Σε συνάντησή που είχαν με τον υπουργό εργασίας, Α. Καλαντζάκο, ο τελευταίος αγνόησε τις απολύσεις 800 εργαζομένων. Δίγγο ακόμα και θα τους έλεγε ότι αγνοούσε ότι υπάρχει κι η ΕΒΟ... Οι κινητοποιήσεις,

βέβαια, των εργαζομένων συνεχίστηκαν και τις επόμενες μέρες, με καταλήψεις δρόμων και διαδηλώσεις, ενώ έχει καταληφθεί και το εργοστάσιο της Μάντρας Αττικής. Στις 5/9/91, εργαζόμενοι σε γραφεία της ΕΒΟ στην Αθήνα έκλεισαν για 2 ώρες την Μεσογειών, στο ύψος Κατεχάκη. Στις 6/9/91, το Εργατικό Κέντρο Λαυρίου οργάνωσε 24 ωρη απεργία για συμπάραση προς τους εργαζόμενους του εργοστασίου της ΕΒΟ, εκεί.

●●● Οι εργαζόμενοι των εταιριών ΑΕΒΑΛ και ΜΑΒΕ, που συνεχίζουν τις καταλήψεις των κτιρίων της νομαρχίας, των δημαρχειών και των σιδηροδρομικών σταθμών σε όλη την έκταση του νομού Κοζάνης, έφτιαξαν και ραδιοσταθμό, που εκπέμπει στους 106,5 megacycles. Στους αγωνιζόμενους συμπαραστέκονται έμπρακτα κι οι εργαζόμενοι της ΔΕΗ Πτολεμαΐδας.

●●● Ο Κανελλόπουλος είχε ζητήσει δάνειο από την ΕΟΚ για την ανέγερση νέων φυλακών κι αυτό αμέσως εγκρίθηκε από το Συμβούλιο της Ευρώπης, στις 3/9/91. Ανέρχεται σε 12 δισεκατομ. δραχμές. Φαίνεται ότι προβλέπουν τις έντονες κοινωνικές αντιστάσεις που θα ξεσπούν από εδώ και πέρα και παίρνουν τα μέτρα τους.

●●● Μετά τον πόλεμο του μεγάλου Κόλπου, ένας άλλος πόλεμος, μικρότερου κόλπου αυτή τη φορά, φαίνεται να ξεσπάει στους κόλπους της νεοδημοκρατικής συμμορίας. Όπως κι ο πρώτος, έτσι κι ο δεύτερος είναι πόλεμος πετρελαίου. Εμπόλεμοι, ο Κεφαλογιάννης από τη μιά μεριά κι ο Μητσοτάκης από την άλλη. Πίσω τους βρίσκονται, αντίστοιχα, οι Βαρδινογιάννηδες με τα μεσανατολικής προέλευσης κι αμερικάνικων συμφερόντων πετρέλαια και ο Μαμιδάκης με τα δικά του πετρέλαια, ρωσικής προέλευσης και πάλι - σε τελική ανάλυση - αμερικάνικων. Για την ώρα ο Μητσοτάκης φαίνεται να υπερισχύει, αφού ο Κεφαλογιάννης έχει εκπα-

θυρωθεί από την κυβέρνηση. Ψιθυρίζεται μάλιστα ότι το πρώτο θύμα του πολέμου δεν ήταν ο Κεφαλογιάννης, αλλά ο Δήμας. Από την άλλη μεριά, η αποπομπή της Ντόρας κι η "επαναφορά στη τάξη" (έστω και μισή) της, Μαρτίνας, δείχνει ότι οι Βαρδινογιανναίοι έχουν κι αυτοί τους δικούς τους ανθρώπους μέσα στον κομματικό, αλλά και στο κυβερνητικό μηχανισμό. Όπως και να έχει βέβαια το πράγμα, η απελευθέρωση της τιμής των καυσίμων θα γίνει με συνέπειες ολέθριες για τους κατοίκους αυτής της χώρας, είτε φήφισαν υπέρ της γαλάζιας συμμορίας, είτε υπέρ κάποιας άλλης, αποδεικνύοντας, για μιάν ακόμα φορά, την ανύπαρκτη αξία της φήφου στα πλαίσια της αντιπροσωπευτικής "δημοκρατίας" μας. Όσο για τον εμπλεκόμενο στην υπόθεση υπουργό περιβάλλοντος καθώς

και για το ίδιο το περιβάλλον, αυτό - όπως είναι αναμενόμενο - δεν απασχολεί κανέναν...

●●● Και νέα "επιτυχία" του Μητσοτάκη στον χώρο της διεθνούς πολιτικής: Μετά από 5 ολόκληρα χρόνια, η ΕΟΚ καλεί την Τουρκία στη σύνοδο του συμβουλίου σύνδεσης ΕΟΚ-Τουρκίας, στις 30/9/91, υποσχόμενη, μάλιστα, να μην θίξει το Κυπριακό και γράφοντας, φυσικά, στα παλιά της τα παπούτσια τους Κούρδους. Έτσι, από την μιά βοηθάει τον προεκλογικό αγώνα του Οζάλκι από την άλλη συνυπογράφει την στρατιωτική κατοχή της μισής Κύπρου και την γενοκτονία σε βάρος των Κούρδων. Όσο για τη γαλάζια συμμορία της Ρηγίλης, παρά την ΕΟΚική κλωτσιά στα πεισιβά, εξακολουθεί να μας πρήζει, όπως και τους Κύπριους, με τα "καλά" της ένταξης...

Προκήρυξη της RAF

Την 1η του Απρίλη του 1991, εκτελέσαμε τον πρόεδρο της TREUHAND, N. STALT, DETLEV KOYSTEN ROHWEDDER με το κομάντο "ULRICH WESSEB". Ο ROHWEDDER κατείχε την τελευταία εικοσαετία θέσεις-κλειδιά στη βιομηχανία και στη πολιτική ζωή. Ως υπουργός των οικονομικών στη Βόννη, τη δεκαετία του '70, οργάνωσε τις βασικές προϋποθέσεις ανάπτυξης του δυτικογερμανικού κεφαλαίου. Την ίδια εποχή, διατηρούσε στενές σχέσεις με το νοτιοαφρικανικό καθεστώς. Προσέφερε τεχνογνωσία για την κατασκευή πυρηνικών όπλων με αντάλλαγμα ουράνιο για την πυρηνική βιομηχανία της ΟΔΓ. Κατά την διάρκεια της ολοκλήρωσης του πυρηνικού προγράμματος, υπήρξε μέλος του συμβουλίου του οργανισμού ενέργειας και διεθνών επιτροπών. Αναζητούσε επίσης κι έβρισκε πάντα τρόπους για την συνεχή κάλυψη και απρόσκοπτη μεταφορά φορτίων όπλων προς τα φασιστικά καθεστώτα του Τρίτου Κόσμου. Ανήκε σ' αυτούς που δίχως καμιά τύψη σχεδιάζουν την εξαθλίωση και το θάνατο εκατομμυρίων ανθρώπων στο βωμό του κέρδους και της εξουσίας. Στη δεκαετία του '80 ο ROHWEDDER έγινε γνωστός ως ο ωμός αναμορφωτής επικεφαλής του ομίλου HOESCH (μεγάλης Γερμανικής πολυεθνικής). Πετώντας έξω περισσότερο από τα δύο τρίτα των εργατών οδήγησε την χρεοκοπημένη εταιρία σε νέα κέρδη. Για το λόγο αυτό, εξελέγη, το 1983, ο "MANAGER της χρονιάς". Οι δραστηριότητες του ROHWEDDER ως επιτετραμμένου της Βόννης στο Ανατολικό Βερολίνο, ήταν το αποκορύφωμα της καριέρας του. Από τότε που προσαρτήθηκε η πρώην ΔΔΓ αποτελεί αποικία της ΟΔΓ. Οι πολιτικές, οικονομικές και στρατιωτικές αποφάσεις λαμβάνονταν από την Βόννη ή από δυτικογερμανικούς οργανισμούς. Αυτό το αποικιακό καθεστώς σχεδιάστηκε, προκειμένου να είναι προσωρινό. Η ΟΔΓ χρειάζεται την πρώην ΔΔΓ. Η εξουσία φι-

συνέχεια σελ.5

συνέχεια από σελ.4

λοδοξεί η τελευταία να καταστεί ένα λειτουργικό τμήμα του καπιταλισμού, αφού η οικονομική ισχύς είναι πλέον εδώ η μόνη πηγή πολιτικής εξουσίας. Ωστόσο η εγκαθίδρυση του καπιταλισμού προϋπέθετε την αναδιάρθρωση του συστήματος σύμφωνα με τις ανάγκες του, στις πλάτες βέβαια ανθρώπων που έχασαν τις ρίζες τους. Ετσι τόσο η Ανατολι-κογερμανική οικονομία, όσο κι οι κοινωνικές δομές της (από το σύστημα υγείας ως τους παιδικούς σταθμούς) συστηματικά αποδιαιρρώνεται.

Αυτό είναι το πλάνο. Και η TREUHANDANSTALT πρέπει να οργανώσει αυτό το πρόγραμμα διάλυσης.

Βέβαια, οι μεγάλοι οργανισμοί δεν ενδιαφέρονται στη πραγματικότητα να υποστηρίζουν την οικονομία της πρώην ΔΔΓ. Τα λίγα επιλεγμένα τμήματα ορισμένων εταιριών που αγοράστηκαν μέχρι σήμερα, αποσκοπούν να εξασφαλίσουν συγκεκριμένα μονοπώλια σε ιδιαίτερους βιομηχανικούς τομείς. Ανεξάρτητα από τον εκσυγχρονισμό της χώρας που περιλαμβάνει τομείς, από το τηλεφωνικό δίκτυο ως την παραγωγή ενέργειας, οι πολυεθνικές μοίρασαν την πίτα και περιμένουν την TREUHANDANSTALT να ολοκληρώσει το έργο της διάλυσης προκειμένου να οργανώσουν έπειτα ξανά οτιδήποτε είναι κερδοφόρο στη παγκόσμια αγορά.

Η κυβέρνηση επέλεξε τον ROHWEDDER για να φέρει σε πέρας τα παραπάνω. Και φαίνεται ότι βρήκε τον σωστό άνθρωπο με την αναγκαία δόση κτηνωδίας και υπεροφίας. Στα μάτια του η πρώην ΔΔΓ δεν είχε, από την αρχή, τίποτα να προσφέρει που θα μπορούσε να ικανοποιήσει τις βλέψεις του για κέρδη. Γι' αυτόν δεν ήταν παρά μία χρεωκοπημένη ιδιοκτησία. "40 χρόνια σοσιαλισμού στην πρώην ΔΔΓ έχουν επιφέρει ζημιές μεγαλύτερες από τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο" είπε σε ένα συνέδριο επιχειρηματιών στη Βιέννη. Μόνο ένας άνθρωπος που αντιλαμβάνεται τον κόσμο υπό το πρίσμα του κέρδους και της παραγωγικότητας και για τον οποίο η ανθρώπινη ζωή δεν υπολογίζεται, μπορεί να μιλήσει έτσι. Η ανάθεση της διαχείρισης στην TREUHANDANSTALT σημαίνει πολλά για τους ανθρώπους, την απώλεια της εργασίας τους, το κλείσιμο των εργοστασίων και τον αυστηρό προσδιορισμό των κερδών, για οτιδήποτε πρέπει να οργανωθεί ξανά. Σταδιακά πρέπει να επιβληθεί στους ανθρώπους και στη χώρα τους η δομή εκείνη που απαιτεί ο διεθνής καπιταλισμός για να μπορεί να κυβερνά. Όλες οι αξίες σφείλουν να προσαρμοστούν στις αρχές του, πράγμα που σημαίνει υλική δυσπραγία για εκατομμύρια ανθρώπων, χωρίς εργασία, ένδεια στις σκέψεις και στις καρδιές τους.

Είναι σημαντικό για τους σχεδιαστές του καπιταλισμού-και ο ROHWEDDER ήταν ένας από αυτούς-να δημιουργήσουν τις κατάλληλες συνθήκες για μία επίθεση στις ψυχές των ανθρώπων, να οργανώσουν μία σε βάθος διαστρέβλωση των προσωπικοτήτων τους που θα απομονώσει τον ένα από τον άλλον και θα ορθώσει αδιαπέραστα τείχη μεταξύ τους. Γιατί οι άνθρωποι στην πρώην ΔΔΓ ήταν γι' αυτόν τα "όντα που έχασαν τις φυσιολογικές λειτουργίες της σκέψης". Να γιατί επίκειται για τον KOPPER-διάδοχο του HER RHAUSEN (που εκτελέστηκε από την RAF τον Δεκέμβρη του '89) και πρόεδρο της DEUTSCHE BANK-η επιτυχία "μιάς προσπάθειας σταδιακού μετασχηματισμού στον τρόπο σκέψης του πληθυσμού".

Το σύστημα της ελεύθερης αγοράς προφανώς προσφέρει στους ανθρώπους την ευκαιρία να εξασφαλίσουν μέσα στο κράτος ευμάρεια της "μεγάλης Γερμανίας" και να γίνουν ευτυχιμένοι στην ευφορία του καταναλωτισμού. Στη πραγματικότητα το σύστημα αποσκοπεί στην απονέκρωση και στην αποβλάκωση των πολιτών, καθώς οι τελευταίοι θα κυ-

νηγούν όλο και περισσότερα. Κάτι τέτοιο, βέβαια, θα ισχύσει μόνο για "κείνους που είναι έτοιμοι να ξεπουλήσουν δίχως όρους τους εαυτούς τους. Και να δεχτούν αυτού του είδους την ευημερία μολονότι ο καθένας γνωρίζει ή τουλάχιστον υπορεί να γνωρίζει ότι αυτή είναι δυνατή με την προϋπόθεση ότι εκατομμύρια άνθρωποι στον Τρίτο Κόσμο θα την πληρώσουν με τον ιδρώτα και το αίμα τους. Αυτό που πάνω από όλα μετρά, είναι η σκληρή προσπάθεια κι ο καταναλωτισμός, όχι βέβαια τα ανθρώπινα όντα, η ζωή κι η φύση. Ο συγγραφέας R. SCHERNIKAU εκφράζει την μοναξιά και την κενότητα εκατομμυρίων ανθρώπων στις πλούσιες καπιταλιστικές χώρες αρκετά καίρια. "Τι θα μπορούσε να θεωρηθεί μεγαλύτερη ένδεια από ένα χάμπστερ που τρέχει μέσα στη ρόδα του-μένοντας στο ίδιο διαρκώς σημείο-φορώντας τζηνς και γουόκμαν;"

Εκείνοι που επιθυμούν να υποταχθούν στις αρχές του καπιταλισμού πρέπει να δεχτούν να ζουν απομονωμένοι. Η απομόνωση είναι η αναγκαία συνθήκη για την χειραγώγηση και το βασικό έρεισμα του ιμπεριαλισμού. Γιατί άνθρωποι απομονωμένοι μεταξύ τους απέχουν πολύ από το να φανταστούν τους εαυτούς τους σε μία διαφορετική πραγματικότητα και συνακόλουθα να ερχίσουν να αμφισβητούν το σύστημα.

Η διαδικασία μετασχηματισμού ολόκληρου του συστήματος παραγωγής σύμφωνα με τις απαιτήσεις και την ανταγωνιστική φύση της παγκόσμιας αγοράς, αναπτύσσεται με πολύ σκληρότερο τρόπο στην πρώην ΔΔΓ, από αυτόν που μέχρι σήμερα έχουμε γνωρίσει στη Δυτική Γερμανία. Όλο και λιγότεροι άνθρωποι εργαζονται σε τομείς υψηλής τεχνολογίας. Σε όλη την Δυτική Ευρώπη και στις άλλες καπιταλιστικές χώρες, τις τελευταίες δεκαετίες, εμφανίστηκε κάτι καινούργιο. Ο ανταγωνισμός ανάμεσα σε άντρα/γυναίκα από την μία και μηχανών από την άλλη. Εκατομμύρια έχασαν τις δουλειές τους για πάντα.

Αυτοί εγκαινιάζουν την κοινωνία των δύο τρίτων στη ΟΔΓ, πράγμα που σημαίνει ότι τουλάχιστον το ένα τρίτο του πληθυσμού θα είναι άχρηστο στον καπιταλισμό. Αυτές οι τεράστιες μάζες ανθρώπων που είτε τους κλώττησαν έξω από την παραγωγική διαδικασία, είτε απασχολούνται σε βοηθητικές εργασίες, όπως συνηθίζουν να τις λένε, πρέπει να παραμείνουν σχετικά αδρανείς και να συμβιβαστούν με την μιζέρια και την αδικία, αποδεχόμενοι τις αξίες του καπιταλισμού σαν να ήταν νόμοι της φύσης. Το σύστημα χρειάζεται ιδιαίτερα εκείνους που έχουν αποφασίσει να αποδεχτούν πλήρως τις αξίες του κι έχουν τοποθετηθεί στις προνομιούχες θέσεις των τομέων υψηλής τεχνολογίας και παροχής υπηρεσιών. Είναι τα σκουλήκια μέσα στο κρέας. Εκείνοι που τους ονομάζουμε YUPPIES, των οποίων η αντίληψη για την ζωή δεν προχωρά πέρα από το "γεννήθηκα για να αγοράζω". Η ανάπτυξη των πόλεων συμβαδίζει με τις επιθυμίες τους για πολυτελή μαγαζιά, γιάπικα πάμπς και απλησίαστα πολυτελώς ανακαινισμένα διαμερίσματα. Η τάξη των γιάπικς, μαζί με αυτή των αφεντικών, είναι οι μόνες που κερδίζουν απ' αυτά τα στίλβοντα σκατά που αναδύονται ή πρέπει αναγκαστικά να αναδυθούν παντού. Για τους περισσότερους ταπεινομένους ανθρώπους, αυτή η ανάπτυξη συνιστά την καταστροφή του πλαισίου της ζωής τους. Αυτοί πρέπει να εκτοπιστούν στα προάστεια που έχουν σχεδιαστεί για να τους απομονώνουν μεταξύ τους.

Αυτή η καταστροφή των συλλογικών μορφών ζωής συνεχίζεται εδώ, κάμποσα χρόνια τώρα, και σήμερα απειλεί σοβαρά να κατακλύσει τους ανθρώπους της πρώην ΔΔΓ με ένα κύμα απομόνωσης και ατομισμού. Από τότε που η ΔΔΓ δια-

συνέχεια σελ.6

λύθηκε, ο ρατσισμός ενάντια στους πρόσφυγες και στους ξένους, που ήδη ζούσαν εδώ, καθώς επίσης και η σεξιστική συμπεριφορά προς τις γυναίκες αυξάνεται και γίνεται απροκάλυπτη. Φασιστικές ομάδες έχουν ισχυροποιηθεί, με αποτέλεσμα καθημερινές κτηνώδεις επιθέσεις ενάντια σε πανσιόν για ξένους, σε αριστερούς πολίτες και σε γυναίκες οργανωμένες σε φεμινιστικές ομάδες. Βέβαια, μιά από τις αιτίες των παραπάνω βρίσκεται στο γεγονός ότι, κατά την διάρκεια της περιόδου εξουσίας του κομμουνιστικού κόμματος η αλληλεγγύη και τα ίσα δικαιώματα για τις γυναίκες θεσμοθετήθηκαν από το κράτος. Πολλοί δεν είχαν καμιά ενεργή συμμετοχή ή δεν πληροφορούνταν τίποτα για αυτά που βρίσκονταν κάτω από την επιφάνεια. Όσα πήγαιναν πολύ βαθιά απαγορεύονταν και το σύστημα αυτό δεν υποστηριζόταν από πολλούς. Από την άλλη μεριά, είναι αδύνατο να σκεφτούμε ένα καπιταλιστικό σύστημα χωρίς ρατσισμό και καταπίεση των γυναικών. Ήταν και είναι ακόμα κρατική πολιτική, να εξαπολύεται ένας χείμαρρος προπαγάνδας με κεντρικό άξονα την "Γερμανία, την μία και μοναδική πατρίδα", πράγμα που, βέβαια, έκανε τον εθνικισμό κοινωνικά αποδεκτό και πάλι. Ιδιαίτερα, όμως, στην πρώην ΔΔΓ προωθούνται αηδιαστικά συνθήματα όπως: "Τώρα έχουμε οντότητα, επιτέλους, αληθινοί Γερμανοί ξανά". Είναι η κρατική πολιτική που επιβάλλει τον ρατσισμό και τον φασισμό θεσμοθετώντας ένα απάνθρωπο νομικό σύστημα για τους πρόσφυγες και τους ξένους. Τα σύνορα των πλούσιων δυτικών χωρών πρέπει να κλείσουν για όλους όσους επιθυμούν να εγκαταλείψουν τον τρίτο κόσμο (τρεις ηπείρους) ή τις Ανατολικοευρωπαϊκές χώρες, που βρίσκονταν σε παρακμή. Οι γυναίκες είναι οι πρώτες που θα απολυθούν με το κλείσιμο των εταιριών της πρώην ΔΔΓ. Οι παιδικοί σταθμοί κλείνουν και πρέπει να αφαιρεθεί από τις γυναίκες το δικαίωμα να αποφασίζουν οι ίδιες εάν και πόσα παιδιά επιθυμούν να έχουν, όπως ακριβώς συμβαίνει εδώ και πολύ καιρό στην ΟΔΓ (Άρθρο 218 του ποινικού κώδικα κατά των εκτρώσεων). Ο ρατσισμός και η καταπίεση των γυναικών είναι απαραίτητος στο ιμπεριαλιστικό κράτος της "μεγάλης Γερμανίας" επειδή επιδιώκεται να στραφεί η δυσαρέσκεια και η στέρση, όχι εναντίον του συστήματος, αλλά εναντίον εκείνων που κατέχουν χαμηλότερες θέσεις στην κοινωνική ιεραρχία.

Οι φασιστικές οργανώσεις προσφέρουν βέβαια στα καπιταλιστικά κράτη την δυνατότητα να τις χρησιμοποιήσουν για πράξεις τρομοκρατίας, όπως η βομβιστική επίθεση στο φεστιβάλ στο Μόναχο ή εκείνη στο σιδηροδρομικό σταθμό της Μπολόνια στην Ιταλία, σχεδιασμένες επιθέσεις εναντίον αριστερών και προοδευτικών πολιτών, όπως εκείνες που συνέβησαν όταν εκκένωσαν κατελημμένα σπίτια στην Φραγκφούρτη.

Στρέψαμε την δράση μας ενάντια σε έναν από τους αρχιτέκτονες της "μεγάλης Γερμανίας", πράξη που κτυπά αυτή την αντιδραστική πορεία στις ρίζες της. Είναι προφανές και αποδεδειγμένο από την Γερμανική ιστορία ότι, όπως στην περίπτωση της ανόδου του Γ' REICH, η φτώχεια, η κοινωνική παρακμή και η μαζική ανεργία δεν οδηγούν μόνες τους στην κινητοποίηση ενάντια στους κυβερνώντες.

Η δυσαρέσκεια και η απογοήτευση των προοδευτικά σκεπτόμενων ανθρώπων επιχειρείται ωστόσο να χειραγωγηθεί από τα συνδικάτα. Το κύριο μέλημά τους είναι να εμποδίσουν την δυσαρέσκεια των εργατών να μετεξελιχθεί σε πολιτικό αγώνα, πράγμα που θα έθιγε το σύστημα, που θα κατηγορούνταν ότι είναι η αιτία της άθλιας πραγματικότητας. Πρόσφατα τα μεγάλα συνδικάτα προσπαθούν να το-

ποθετηθούν επικεφαλής του κινήματος διαμαρτυρίας στην πρώην ΔΔΓ, έχοντας κατά νου να σταματήσουν τις εβδομαδιαίες διαδηλώσεις της Δευτέρας, που, αφού οδήγησαν στην πτώση του κομμουνιστικού κόμματος, επανέρχονται απειλώντας, όμως τώρα, το καθεστώς της Βόννης.

Ονομάζουν την δράση μας "πολιτική καταστροφή" επειδή φοβούνται την πιθανότητα να βρούμε ανταπόκριση στην πρώην ΔΔΓ. Ο WAIGEL (υπουργός των οικονομικών) εξαπολύει την απειλή ότι οι επενδύσεις θα σταματήσουν σε περίπτωση συνέχισης των απεργιών και των κινητοποιήσεων. Αλλά προκειμένου να εμποδίσουν πολλούς ανθρώπους να αρχίσουν να σκέφτονται τους στόχους της δράσης μας, δι-οχετεύονται στον τύπο από τους μηχανισμούς πλύσης εγκεφάλου σκουπίδια, όπως οι κατηγορίες ότι τάχα συνεργαζόμασταν με την STASI (την μυστική αστυνομία της πρώην Λ. Δ. Γ.).

Το είπαμε πριν στην ανακοίνωσή μας για την ενέργειά μας ενάντια στο NEUSEL (επίθεση κατά του υπουργείου εσωτερικών. Ιούνης του '90): Όλοι όσοι μαχόμαστε υπέρ της αξιοπρεπούς και απαλλαγμένης από κυβερνώντες, ανθρώπινης ζωής, πρέπει να συσπειρωθούμε. Ιδιαίτερα σήμερα, μιά εποχή κατά την οποία ο ιμπεριαλισμός επιτίθεται με σφοδρότητα για να επιβάλλει την νέα του παγκόσμια τάξη, τόσο εδώ όσο και στις τρεις ηπείρους (ένα λιγότερο υποτιμητικό όνομα για τον τρίτο κόσμο) - βλέπε πόλεμο στον Κόλπο, εξελίξεις που οδηγούν στην "μεγάλη Γερμανία", σκληρή αντιμετώπιση του αγώνα των φυλακισμένων συντρόφων μας, απόπειρες του κράτους να καταστρέψει κάθε χώρο ελευθερίας - σήμερα, λοιπόν, ένα επαναστατικό κίνημα πρέπει να μπορεί να αναδυθεί. Οποδήποτε χρειαστεί. Ο μόνος τρόπος που θα οδηγήσει ολόκληρο το σύστημα σε κατάρρευση είναι η δημιουργία ισχυρών δυνάμεων αντίστασης με μιά δι-αδικασία επίτευξης πολύ συγκεκριμένων αιτημάτων και στόχων. Οι δυνάμεις αυτές μπορούν να επιφέρουν τις αναγκαίες αλλαγές στο ιμπεριαλιστικό σύστημα και να απελευθερώσουν την ανθρωπότητα με έναν ευρύ και γενικευμένο αγώνα.

Το επαναστατικό κίνημα πρέπει να γίνει μιά αξιόλογη και πραγματική πολιτική δύναμη με την από κοινού δημιουργία της ικανότητας εκείνης που θα μας επιτρέψει να αναστέλλουμε ουσιαστικές εξελίξεις και να επιτυγχάνουμε πραγματικές αλλαγές για τους ανθρώπους. Αυτό σημαίνει για μας ότι θα απαντήσουμε στο μέλλον σε κάθε επίθεση του κράτους που αποσκοπεί να κτυπήσει την συνολική ανάπτυξη των επαναστατικών δυνάμεων, όπως για παράδειγμα η κτηνώδεις εκκένώσεις των κατελημμένων σπιτιών στην οδό MAINZER στο Ανατολικό Βερολίνο (Νοέμβρη του '90).

Πέρα απ' αυτό θεωρούμε ότι είναι σημαντικό να μπορούμε να παρέμβουμε σε επίκαιρες συγκρούσεις, με συγκεκριμένα αιτήματα - όπως για παράδειγμα η ενέργειά μας ενάντια στην πρεσβεία των ΗΠΑ στη Βόννη (Φλεβάρης '91) - παράλληλα με στρατηγικές επιθέσεις όπως αυτή κατά του ROHWEDDER. Επιθυμούμε να δουλέψουμε μαζί με άλλους και να μπορούμε να οργανώνουμε μαχητικές εκστρατείες προκειμένου να επιτύχουμε κοινούς στόχους. Εκείνο που αισθανόμαστε ότι μπορεί να γίνει μαζί με άλλους που νοιώθουν την καταπίεση μέσα σε μιά καπιταλιστική κοινωνία, είναι να αρχίσουμε να οργανωνόμαστε με τις δικές τους ιδέες κατά νου και να ενεργούμε ανάλογα.

Το επαναστατικό κίνημα πρέπει να αναπτύξει μιά πραγματική και συγκεκριμένη ανθρώπινη προοπτική και να γίνει έτσι ελκυστικό στον καθένα που αισθάνεται ότι το

συνέχεια από σελ.6

σύστημα είναι καταπιεστικό. Μιά νέα κοινωνία πρέπει να αναδυθεί, στην οποία οι άνθρωποι θα αρχίσουν να ζουν μαζί, αυτοκαθοριζόμενοι. Χωρίς εξουσιαστές. Αυτοκαθορισμός σημαίνει, επίσης για μας, παραδείγματος χάρη, όχι απλά να επαναλαμβάνουμε ότι υπάρχουν αναρίθμητα αναπάντητα ερωτήματα σχετικά με το πως θα προωθήσουμε το επαναστατικό ζήτημα. Αυτοκαθορισμός σημαίνει και την έναρξη αναζήτησης απαντήσεων. Ο καθένας μοιράζεται την κοινή ευθύνη να προωθήσει ριζικές αλλαγές και ο καθένας επίσης πρέπει να είναι πρόθυμος να την αναλάβει. Εκείνοι που αποφασίζουν μόνοι τους μπορούν να υπερνικήσουν το αίσθημα της αδυναμίας που τους έχει επιβληθεί και να στραφούν προς τα πραγματικά προβλήματα, φάχνοντας και βρίσκοντας λύσεις κάθε φορά. Αυτό σημαίνει να μην παραμένουν αδρανείς κάθε φορά που νιώθουν ηττημένοι, αλλά να στέκονται όρθιοι πάλι φάχνοντας για νέους δρόμους. Είναι ο μόνος τρόπος με τον οποίο ένα επαναστατικό κίνημα μπορεί να πετύχει την συνέχεια και την ταυτότητά του.

Μέχρι σήμερα βρεθήκαμε αντιμέτωποι με τους απόηχους της ήττας στην απεργία πείνας των πολιτικών κρατούμενων το '89, καθώς παρά την τεράστια κινητοποίηση-όμοιά της δεν υπήρξε στο παρελθόν-το κράτος αρνήθηκε να υποχωρήσει και οι σύντροφοί μας δεν πέτυχαν την ικανοποίηση των αιτημάτων τους. Η πραγματική ήττα για την αριστερά δεν είναι η απώλεια της δύναμης στην κινητοποίηση για την επίτευξη εκείνων των αιτημάτων, αλλά έγκειται στο γεγονός ότι πολλοί εγκατέλειψαν τους στόχους που επεδίωκαν βγαίνοντας απ'αυτή την εμπειρία με ένα αίσθημα αδυναμίας. Είναι θέμα ταυτότητας για κάθε επαναστατικό κίνημα στον κόσμο να αναζητά τρόπους με τους οποίους οι πολιτικοί κρατούμενοι θα κερδίσουν την ελευθερία τους. Ένα επαναστατικό κίνημα που δεν ενδιαφέρεται για τους κρατούμενους δεν είναι επαναστατικό.

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ, ΠΕΡΝΑ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΑΝΕΝΩΣΗ ΤΟΥΣ.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΜΕΤΩΠΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΗΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΜΗΧΑΝΗΣ. ΝΑ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ. ΑΣ ΕΠΙΤΥΧΟΥΜΕ ΜΙΑ ΑΥΤΟΚΑΘΟΡΙΖΟΜΕΝΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΠΡΕΠΗ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΖΩΗ. ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΙΚΗ "ΜΕΓΑΛΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ" ΚΑΙ ΣΤΑ ΔΥΤΙΚΟΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΣΧΕΔΙΑ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ, ΤΟΣΟ ΕΔΩ, ΟΣΟ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΤΡΕΙΣ ΗΠΕΙΡΟΥΣ (Γ' ΚΟΣΜΟΣ). (ROTE ARMEE FRAKTION)

4/4/91, ΦΡΑΣΙΑ ΤΟΥ ΚΟΚΚΙΝΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

••• Δυό Αργεντινοί, πέντε Χιλιανοί, δυό Καναδοί κι ένας Βραζιλιάνος καταδικάστηκαν, τον Μάη του 1990, σε ποινές φυλάκισης 5 ως 15 ετών από το δικαστήριο του SAO PAULO της Βραζιλίας, κατηγορούμενοι ότι τον Δεκέμβρη του 1989 απήγαγαν τον πάμπλουτο επιχειρηματία ABILIO DINIZ και ζήτησαν λύτρα για να τον απελευθερώ-

σουν. Το δικαστήριο αρνήθηκε να δεχτεί τα πολιτικά κίνητρα των κατηγορούμενων πράγμα που θα σήμαινε μείωση των ποινών τους, τουλάχιστον στο μισό, παρά το ότι οι HUMBERTO PAZ, HORACIO PAZ και RAIMUNDO ROSELIO που πήραν την ευθύνη της πράξης-δήλωσαν ότι τα λεφτά χρειάζονταν για την χρηματοδότηση αντάρτικων ομάδων της Λατινικής Αμερικής και παρά το ότι κι οι τρεις τους είχαν αποδεκτεί με επάφες με τα αριστερά αντάρτικα της Ουρουγουάης, της Βραζιλίας, της Αργεντινής και του MIR της Χιλής. Οι

δέκα καταδικασμένοι έχουν τέσ φέρονται ως αγνοούμενοι, ενώ αναφέρονται εκατοντάδες παράνομες συλλήψεις στη διάρκεια των τελευταίων 5 χρόνων. Ιδιαίτερη ανησυχία εκφράζει η Διεθνής Αμνηστία για την τύχη του συνδικαλιστή εργάτη EULOGIO MANIKAR, 25 ετών, που έχει συλληφθεί από την "εθνική αστυνομία". Την 1/5/91 ο MANIKAR οδηγήθηκε για ανάκριση στο αστυνομικό τμήμα της SANTA RITA, στο LEYTE. Από τότε αγνοείται η τύχη του. Αγνοούμενοι φέρονται και οι AGNES KILLI και RITA GUIOBEN, στελέχη του Κέντρου Επιμόρφωσης Γυναικών της CORDILLERA. Οι δυό γυναίκες ερευνούσαν τη περίπτωση του βιασμού της 14χρονης KALINGA APAYAO από έναν κυβερνητικό στρατιώτη στη πόλη BALALANG. Σύμφωνα, με τις πληροφορίες που κατόρθωσε να συλλέξει το Κέντρο, οι δυό γυναίκες συνελήφθησαν από τον στρατό, ενώ κρατούνται στον οικισμό BALBALAN. Αγνοούμενος, από τις 16/6/91, φέρεται και ο αγρότης συνδικαλιστής JUN EMPLEO, μέλος της Συνεργασίας για τον Λαό, στη πόλη CEBU. Ο EMPLEO είχε δεχθεί επανειλημμένα απειλές από μέλη της φιλοκυβερνητικής AGRARIAN REFORM BENEFICIARIES ASSOCIATION (Ενωση των Ευεργετούμενων από την Αγροτική Μεταρρύθμιση). Πιστεύεται ότι έχει πέσει στα χέρια των παρακρατικών ομάδων που, με επικεφαλής τον JUN ALCOVER, τρομοκρατούν τους κατοίκους της περιοχής του CEBU. Στο μεταξύ στη περιοχή του BICOL, τα κυβερνητικά στρατεύματα συνεχίζουν τις επιχειρήσεις τους, στα πλαίσια του "ολοκληρωτικού πολέμου" που έχει εξαπολύσει η AQUINO ενάντια στους αντάρτες του Νέου Λαϊκού Στρατού. Οι επιχειρήσεις αυτές αποσκοπούν στη τρομοκράτηση και στη βίαιη απομάκρυνση των κατοίκων της περιοχής από τα χωριά τους, έτσι ώστε να μην βρίσκουν σ'αυτά καταφύγιο οι αντάρτες. Τον Ιού-

••• Η καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στις Φιλιππίνες-όπου, στα τέλη του Ιουλίου του 1991, επιτράπηκε η επιστροφή της IMELDA, αλλά όχι και των οστών του συζύγου της, τέως δικτάτορα της χώρας FERDINAN MARCOS-συνεχίζεται με αμείωτη ένταση από το αμερικανόφιλο καθεστώς της CORAZON AQUINO. Σύμφωνα με έκθεση της Διεθνούς Αμνηστίας, από τον Γενάρη του 1990 μέχρι τον Ιούνιο του 1991, 27 συνδικαλιστές εργάτες έχουν δολοφονηθεί από παραστρατιωτικές ομάδες που ελέγχονται κι εξοπλίζονται από τη κυβέρνηση. Τα περισσότερα θύματα ανήκαν στο KILUSANG MAYO UNO (Κίνημα Πρώτης Μάης), στο KILUSANG MAGBUBUKID NG PILIPINAS (Κίνημα Αγροτών των Φιλιππίνων) και στη NATIONAL FEDERATION OF SUGAR WORKERS (Εθνική Ομοσπονδία Εργατών Ζάχαρης), που θεωρούνται σαν πλατφορμικές οργανώσεις του Κομμουνιστικού Κόμματος των Φιλιππίνων και σαν προκάλυμμα των δραστηριοτήτων του Νέου Λαϊκού Στρατού (που, όπως έχουμε γράψει, δεν ελέγχεται απόλυτα από το ΚΚ Φιλιππίνων). Στο ίδιο διάστημα, 50 ακόμα συνδικαλι-

συνέχεια σελ.8

συνέχεια από σελ.7

λη του 1991, κυβερνητικά ελικόπτερα πολυβόλησαν τα χωριά LUPI, DEL CALLEGO και RAGAY, προκαλώντας ανεξακρίβωτο μέχρι στιγμής αριθμό θυμάτων, ενώ οι κυβερνητικά στρατιώτες έχουν κάψει μεγάλο αριθμό σπιτιών στην περιοχή. Παράλληλα συνεχίζεται η κράτηση του JAIME TADEO, προέδρου του Κινήματος Αγροτών των Φιλιππίνων σε βάρος του οποίου έχει στηθεί κυβερνητική σκευωρία για δήθεν καταχρήσεις, επί εποχής MARCOS, παρά την διεθνή κατακραυγή που έχει ξεσπάσει. Μέχρι τώρα, 6.200 οργανώσεις και άτομα (ανάμεσα τους και ο Αναρχικός Μαύρος Σταυρός Αθήνας) έχουν ζητήσει την άμεση απελευθέρωση του. Σύμφωνα με άλλες έγκυρες πληροφορίες, 300 κάτοικοι των χωριών CALATRAVA και TOBOSO έχουν καταφύγει σε εκκλησία της πόλης BACOLOD για να γλυτώσουν τη κατάταξή τους, με το ζόρι, στην "RUTIAN", μία παραστρατιωτική ομάδα που έχει ιδρύσει ο τσιφλικάς της περιοχής, FLORENCIO GARBILLO. Οι χωρικοί υποχρεώνονται να πληρώσουν 1.500 πέζος για να αποκτήσουν την κάρτα μέλους της "RUTIAN" και στη συνέχεια υποχρεώνονται να ακολουθούν τα κυβερνητικά στρατεύματα στις επιχειρήσεις τους εναντίον των ανταρτών και των κατοίκων της περιοχής. Όσοι ερνούνται να καταταγούν σκοτώνονται με βασιανιστήρια. Σε μία άλλη περιοχή, ωστόσο, στη περιοχή των HIGAONON, οι αρχηγοί των διαφόρων φυλών συγκεντρώνονται τον Ιούλη και δήλωσαν ότι, αν δεν σταματήσουν οι πολεμικές επιχειρήσεις και αν δεν αποχωρήσουν τα κυβερνητικά στρατεύματα από την περιοχή, οι 6.000 πολεστές (που είχαν συμμετάσχει στην περσινή απόπειρα ανατροπής της AQUINO υπό την ηγεσία του συνταγματάρχη NOBLE) θα ενωθούν με τους αντάρτες του Νέου Λαϊκού Στρατού. (PHILIPPINE NEWS DIGEST, 29/7/91).

●●● Η αγγλική αυτοκινητοβιομηχανία JAGUAR (που το 1989 αγοράστηκε από την αμερικανική FORD) ετοιμάζεται να πουλήσει περισσότερους από 3.500 εργαζόμενους. Η JAGUAR παρουσίασε ζημιές ύψους 66 εκατομ. λιρών (22 δισεκατομ. δρχ) το 1990. Από το Γενάρη του 1991 οι πωλήσεις της παρουσίασαν κάμψη κατά 42% σε σχέση με το αντίστοιχο περσινό διάστημα.

●●● "ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΚΥΡΙΟΥΣ ΓΚΟΡΜΠΑΤΣΟΦ ΚΑΙ ΓΙΕΛΤΣΙΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΗ, ΟΤΙ, ΑΚΟΜΑ ΚΙ ΑΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ, ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΑΞΙΖΕΙ ΟΣΟ ΤΑ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ". Οχι. Δεν το είπε ο Συνασπισμός (που, δυστυχώς, δεν λέει να το βουλώσει). Απλά, πρόκειται για ολοσέλιδη διαφήμιση της διαφημιστικής εταιρίας BUSINESS, που δημοσιεύτηκε σε όλες τις γαλλικές εφημερίδες...

●●● Δυό ακόμα θανατοποινίτες εκτελέστηκαν τα ξημεράματα της 22/8/91, στο MISSOURI και στη VIRGINIA των ΗΠΑ. Ο δεύτερος, μάλιστα, επέζησε από την πρώτη ηλεκτροπληξία και χρειάστηκε και δεύτερη δόση για να πεθάνει με φρικτούς πόνους. Κατά τα άλλα, οι Αμερικάνοι ποζάρουν σαν "υπερασπιστές της ελευθερίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων"...

●●● Πέντε Βάσκοι τραυματίστηκαν σοβαρά, στις 23/8/91 στο BILBAO, όταν η αστυνομία επιτέθηκε σε διαδηλωτές που διαμαρτύρονταν για τις ισπανικές σημαίες που κυματίζουν δημόσια κτίρια της, κατεχόμενης από την Ισπανία, χώρα των Βάσκων. Την ίδια στιγμή, η ισπανική και η παγκόσμια δεξιά χειροκροτούσε την ύψωση της τσαρικής σημαίας στη Ρωσία και την διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης.

●●● Την νύχτα της 22 προς 23/8/91, εξερράγησαν 2 βόμβες στο ισπανικό προξενείο της Φλωρεντίας και στα γραφεία της COMPANIA TRANSATLANTICA ESPANOLA DE MADRID στο Διόδρομο της Ιταλίας. Από την πρώτη βόμβα τραυματίστηκε ελαφρά ένας

Γιαπωνέζος τουρίστας. Αν και μέχρι στιγμής καμιά οργάνωση δεν ανέλαβε την ευθύνη, η ιταλική αστυνομία πιστεύει ότι οι δράστες είναι Ιταλοί που μ' αυτό το τρόπο συμπαραστέκονται στους αγώνες των κρατουμένων στις ισπανικές φυλακές, Αναρχικών και μελών της ETA, της GRAPO και του PCE (R).

●●● Στη διάρκεια μιάς άνευ προηγουμένου σε έκταση, επιχείρησης από τις 19/8/91 μέχρι τις 23/8/91, η αστυνομία του Μπαγκλαντές συνέλαβε πάνω από 7.000 οπαδούς της αντιπολίτευσης. Κατά τις αρχές της χώρας, κατασχέθηκαν, επίσης, πολλά όπλα και μεγάλη ποσότητα πυρομαχικών κι εκρηκτικών.

●●● Στις 21/8/91, αποφυλακίστηκε ο Κινέζος αντικαθεστωτικός δημοσιογράφος Ζανγκ Γουέϊγκου, που είχε συλληφθεί στις 30/7/90 εξ αιτίας άρθρου του, σχετικά με την φοιτητική εξέγερση του 1989.

●●● Μπορεί η 19η Αυγούστου του 1991 να σημάδεψε την αρχή της διάλυσης της Σοβιετικής Ένωσης, τη θέση εκτός νόμου του ΚΚΣΕ και την άνευ όρων παράδοση των Σοβιετικών στις ΗΠΑ, για την Νέα Υόρκη, ωστόσο, η 19/8/91 σημειώνει την απαρχή ενός νέου κύκλου βίας. Μετά τις συγκρούσεις του τελευταίου μήνα ανάμεσα σε λατινοαμερικανικής και αφρικανικής προέλευσης κατοίκους της Ουάσιγκτον, άγρια επεισόδια ξέσπασαν ανάμεσα σε Αφρικανούς κι Εβραίους κατοίκους της Ν. Υόρκης, όταν ο Γιοσέφ Λιφς, οδηγώντας σαν παλαβός μιά τεράστια MERCURY, πέφτει πάνω σε δυό παιδιά, τον GAVIN GATO, 7 ετών και την αδερφή του την ANGELA, αφρικανικής καταγωγής.

Ο GAVIN πεθαίνει αμέσως, ενώ η ANGELA, με σπασμένα τα πόδια, με ακατάσχετη εσωτερική αιμορραγία, δεν φαίνεται να αντέχει για πολύ. Το ατύχημα οφείλεται στον οδηγό του αυτοκινήτου τον Λιφς, που για να προλάβει την κηδεία ενός ομοθρήσκου του ορθόδοξου Εβραίου περνάει με κόκκινο, ανεβαίνει στο πεζοδρόμιο και χτυπάει τα δυό παιδιά, τη στιγμή που προσπαθούν να ανέβουν στα ποδήλατά τους, που είναι ακουμπισμένα στο τοίχο του σπιτιού τους. Ένας από τους συνεπιβάτες του Λιφς τηλεφωνεί και λίγο αργότερα φτάνουν ένα ασθενοφόρο κι ένα περιπολικό της αστυνομίας. Το ασθενοφόρο, που ανήκει στην εβραϊκή εταιρία HATZOLAH, αρνείται να παραλάβει τα παιδιά. Οι συγκεντρωμένοι γείτονες και περαστικοί εξαγριώνονται. Από μιά ταράτσα, κάποιος πυροβολεί το ασθενοφόρο, οι μπάτσοι βγάζουν τα περιστροφικά και, τελικά, το ασθενοφόρο φεύγει παίρνοντας τον Λιφς και τους φίλους του, που "έχουν πάθει σοκ". Αρκετά αργότερα, ένα ασθενοφόρο του δήμου έρχεται να παραλάβει τον νεκρό GAVIN και την ANGELA που χαροπαλεύει. Τα νέα διαδίδονται αστραπιαία κι η περιοχή των CROWN HEIGHTS, στο BROOKLYN, όπου το 80% των 300.000 κατοίκων είναι αφρικανικής καταγωγής (9% είναι λευκοί, κύρια Εβραίοι, 9% λατινοαμερικάνοι και 2% Ασιάτες), ξεσηκώνονται. Δυό ώρες αργότερα ο Γιάνκης Ροζενμπάουμ, εκπαιδευτικός από την Μεμβούρνη της Αυστραλίας, βγαίνει από το Ορθόδοξο Εβραϊκό Κέντρο LUBAVITCH. Ο Ροζενμπάουμ, που μαζεύει στοιχεία για το διδακτορικό του με θέμα το ολοκαύτωμα, δεν έχει ακούσει τίποτα για το δυστύχημα και τα επεισόδια και καθώς βγαίνει στο δρόμο δέχεται την επίθεση ομάδας Αφροαμερικανών. Κάποιος του καρφώνει ένα μαχαίρι στη στήθος. Μεταφέρεται σε νοσοκομείο, όπου πε-

συνέχεια σελ.9

συνέχεια από σελ. 8
θαίνει το ίδιο βράδυ. Η αστυνομία επεμβαίνει για να χωρίσει τις αντιμαχόμενες παρατάξεις και, φυσικά, παίρνει το μέρος των λευκών, χειροτερεύοντας την ήδη οξυμένη κατάσταση. Κάποιες βιτρίνες σπάζουν και κάποια μαγαζιά λεηλατούνται. Την άλλη μέρα, χίλιοι περίπου αστυνομικοί, με κλόμπς και δακρυγόνα, προσπαθούν να "επιβάλλουν την τάξη" στην περιοχή, κυνηγώντας και χτυπώντας όποιον μαύτο βλέπουν. Την Τετάρτη 22/8/91, το απόγευμα τα πράγματα ηρεμούν. 25 Αφροαμερικάνοι και 85 μπάτσοι έχουν τραυματιστεί ενώ 60 άτομα έχουν συλληφθεί. Μαγαζιά έχουν υποστεί φθορές από πέτρες των Αφροαμερικάνων, ενώ πάνω από 100 αυτοκίνητα έχουν ακινητοποιηθεί αφού οι Εβραίοι τους έχουν κάψει τα λάστιχα. Η ηρεμία, ωστόσο, είναι πρόσκαιρη. Το ίδιο απόγευμα κυκλοφορεί η είδηση ότι ο Γιώσεφ Λιφς έχει βγει από το νοσοκομείο και κυκλοφορεί ελεύθερος. Εκατοντάδες Αφροαμερικανοί συγκροτούν αυθόρμητα διαδήλωση με αίτημα την σύλληψη και τιμωρία του Λιφς. Οι μπάτσοι προσπαθούν να τους διαλύσουν. Δύο κλούβες της αστυνομίας αναποδογυρίζονται και οι διαδηλωτές σπάζουν τον κλοιό και συγκεντρώνονται έξω από το σπίτι των CATO. Τα συνθήματα που κυριαρχούν είναι: "Εδώ δεν είναι Παλαιστίνη. Εξω οι Εβραίοι!". Ανίκανη, αλλά, πάνω απ' όλα, απρόθυμη να "επιβάλλει την τάξη", η αστυνομία αναγκάζεται, στις 23/8/91, να καλέσει σε ενίσχυση την Εθνοφυλακή της Νέας Υόρκης. Ακόμα κι ο Αφροαμερικάνος δήμαρχος της πόλης, DAVID DINKINS, σπεύδει να ηρεμήσει τα πνεύματα, αναγκάζεται, όμως, να φύγει κάτω από μία πραγματική βροχή από πέτρες. Τελικά δηλώνει ότι δεν τίθεται θέμα επέμβασης της εθνοφυλακής, αλλά παράλληλα ζητάει από τους μπάτσους να προχωρήσουν σε μαζικές συλλήψεις. Η ένταση που διαρκώς

ανεβαίνει, καθώς κι οι φόβοι ότι οι ταραχές θα εξαπλωθούν σε ολόκληρο το BROOKLYN, αναγκάζουν, στις 24/8/91, τον αρμόδιο ανακριτή να διατάξει την προφυλάκιση του Γιώσεφ Λιφς και, με αυτό τον τρόπο η κατάσταση εκτονώνεται και η ζωή στο CROWN HEIGHTS ξαναβρίσκει το ρυθμό της. Επιφανειακά, βέβαια, γιατί το ηφαίστειο των κοινωνικών αντιθέσεων που καλύπτεται από αυτές τις εθνοφυλετικές συγκρούσεις, αρχίζει να ξυπνάει στο CROWN HEIGHTS, στο BROOKLYN, στη Νέα Υόρκη, σε όλες τις ΗΠΑ και-ιδιαίτερα τώρα που το "αντίπαλο δέος" της ΕΣΣΔ έχει εκλείψει-η στιγμή της μεγάλης έκρηξης πλησιάζει με ρυθμό γρηγορότερο απ' ό,τι ποτέ άλλοτε.

●● Τα ενοίκια απελευθερώνονται και στο Παρίσι. Το σχετικό διάταγμα άρχισε να ισχύει από τις 31/8/91. Μήπως θα ήταν καιρός να σκεφτούμε στα σοβαρά κάποια "Διεθνή των Καταλήψεων";
●● Το σκάνδαλο της ρύθμισης του εξωτερικού χρέους της Πολωνίας με τρόπο που, μέχρι στιγμής, έχει κοστίσει στους Πολωνούς κάμποσα δισεκατομμύρια δολάρια, οδήγησε, στις 23/8/91, σε παραίτηση τον αρμόδιο υφυπουργό οικονομικών JANUSZ SAWIECKI.

●● Νέος κύκλος συνομιλιών μεταξύ του Κουρδικού Μετώπου και της κυβέρνησης του Ιράκ άρχισε, στις 24/8/1991 στην πόλη Σακλάουα του βόρειου Ιράκ. Όπως είναι γνωστό, το Ιράκ έχει αποφασίσει την διεύρυνση της αυτονομίας που οι Κούρδοι του Ιράκ απολάμβαναν πολύ πριν τον πόλεμο του Κόλπου.

●● Στο μεταξύ, έγινε γνωστό ότι στη διάρκεια των εκκαθαριστικών επιχειρήσεων του τουρκικού στρατού εναντίον των στρατοπέδων των Κούρδων της νότιας Τουρκίας, περισσότερα από 50 άτομα έχασαν τη ζωή τους από τις ναπάλμ και τις "έξυπνες" βόμβες της, συμμαχικής των ΗΠΑ, τουρκικής αεροπορίας.

●● Περισσότεροι από 30000 Φλαμανδοί διαδήλωσαν, στις 25/8/91, στο DIXMUDE του Βελγίου, ζητώντας την αυτονόμηση της Φλαμανδικής περιοχής της χώρας, με την ευκαιρία της 64ης επετείου της μάχης του YSER, κατά το πρώτο παγκόσμιο πόλεμο, που είχε σαν συνέπεια την υπαγωγή της περιοχής τους στη επικυριαρχία των γαλλόφωνων Βέλγων.

●● 3.000 ακροδεξιοί διαδήλωσαν, στις 25/8/91, στη πρωτεύουσα της Μογγολίας, Ουλάν Μπατόρ, ζητώντας να τεθεί εκτός νόμου το κομμουνιστικό κόμμα της χώρας.

●● Μεγάλης κλίμακας επίθεση εναντίον του Μετώπου POLISARIO της Δυτικής Σαχάρας εξαπέλυσαν, στις 22/8/91, τα στρατεύματα του δυτικόφιλου βασιλιά του Μάρροκου, προκαλώντας τον θάνατο εκατοντάδων αμάχων κι αναγκάζοντας χιλιάδες άλλους να ζητήσουν καταφύγιο στην έρημο.

●● Οκτώ φοιτητές της σχολής KASHILE στο MBABANE της Σουαζιλάνδης συνελήφθησαν, από την αστυνομία του βασιλιά της χώρας, στις 25/8/91, σε μία προσπάθεια διάλυσης της χώρας, που θεωρείται το προπύργιο των αντιμοναρχικών δυνάμεων. Ο φιλοαμερικάνος μονάρχης έχει θέσει εκτός νόμου όλα τα πολιτικά κόμματα, από το 1973.

●● Στις 26/8/91, στη BEAUNE της Γαλλίας, άρχισαν οι εργασίες του "7ου Θερινού Πανεπιστημίου του Εθνικού Μετώπου του Ζαν Μαρί Λεπέν. Στην εναρκτήρια τελετή το στέλεχος του Μετώπου, ο BRUNO MEGRET, είπε, ανάμεσα σε άλλα: "Τα γεγονότα έρχονται να μας συναντήσουν. Ο ιστορικός άνεμος που σπρώχνει τον Γιέλτσιν στην εξουσία, είναι ο ίδιος άνεμος που σπρώχνει και τον Λε Πεν...". Το αφιερώνουμε, εξαιρετικά, στο Συνασπισμό της "Αριστεράς και της Προόδου" που μαζί με το κόκκινο δείχνει να έχει χάσει και κάθε ίχνος ντροπής. Κατά τα άλλα, ANEMOMAZOMATA ΔΙΑΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ...

●● Πρέπει να αναφέρουμε κι τι μόνο κάποιοι Αναρχικοί και κάποια μέλη του SCALI είχαν συγκεντρωθεί στη BEAUNE για να αποδοκιμάσουν τους φασίστες με συνθήματα: "Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΤΟΝ ΕΧΕΙ ΧΕΣΜΕΝΟ ΤΟΝ ΛΕ ΠΕΝ.", "ΚΟΚΚΙΝΟΙ-ΦΑΙΟΙ, ΚΑΤΩ ΟΛΟΙ ΟΙ ΦΑΣΙΣΜΟΙ." κ.λ.π.

●● Με απόφαση του JEAN ROUSSEAU, πρώην "σοσιαλιστή" και νυν "οικολόγο", στις 27/8/91, η πλατεία MAURICE THOREZ στη VIERZON της Γαλλίας μετονομάστηκε σε πλατεία Δημαρχείου. Η απάλειψη του σταλινικού χασάπη του Αναρχικού κινήματος της Ισπανίας μας χαροποιεί ιδιαίτερα, έστω κι αν η χαρά μας επισκιάζεται από την διαφανόμενη άνοδο, στη Γαλλία και στην Ευρώπη, καθώς και στις πρώην ανατολικές χώρες, του άλλου, του φαιού φασισμού...

●● 140.000 ΠΑΙΔΙΑ ΕΧΟΥΝ ΚΙΟΛΑΣ ΠΕΘΑΝΕΙ, ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ, ΣΤΟ ΙΡΑΚ, εξ αιτίας της έλλειψης τροφίμων και φαρμάκων που έχει επιφέρει το συνεχιζόμενο εμπόλεμο που έχουν επιβάλλει οι ΗΠΑ κι η ΕΟΚ. Η ΕΛΛΑΔΑ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΕΝΟΧΗ.

●● 25.000 Αμερικανοί συγκεντρώθηκαν στις 25/8/91, στην WICHITA του KANSAS, για να διαδηλώσουν την αντίθεσή τους στο δικαίωμα των γυναικών να διακόπτουν την ανεπιθύμητη εγκυμοσύνη τους και την συμπαράστασή τους σε 2.600 άτομα εναντίον των οποίων έχει ασκηθεί δίωξη γιατί κατέστρεψαν ιατρικά κέντρα αντισύλληψης. Κατά τα άλλα, οι πολιτισμένοι Αμερικανοί, ανατριχιάζουν όταν ακούνε για τσαντόρ και φερετζέδες...
συνέχεια σελ. 10

συνέχεια από σελ.9

●●● 19 αγωνιστές συνδικαλιστές εργάτες πιάστηκαν από την αστυνομία της Νότιας Κορέας στις 24-25/8/91. Σύμφωνα με τις εφημερίδες της Σεούλ, οι 19 τοίμαζαν "προλεταριακή επανάσταση, φίλα κείμενη προς τον εχθρό, που θα έθετε σε κίνδυνο την εθνική ασφάλεια". Εγκυρες πληροφορίες αναφέρουν ότι οι 19 κρατούμενοι υποβάλλονται σε φρικτά βασανιστήρια για να ομολογήσουν την ενοχή τους πριν οδηγηθούν, άγνωστο πότε, στο δικαστήριο.

●●● Αφού πρώτα περίμενε να σκοτωθούν κάμποσοι άνθρωποι και να σακατευτούν ακόμα περισσότεροι, ο λακός του Μπους, Χαφίε Περές ντε Κουεγιάρ, απήχθη... έκκληση στο Μέτσο POLISARIO για την απελευθέρωση της Δυτικής Σαχάρας και στον αιμοσταγή τύραννο του Μάρoku, Χασάν, να... σεβαστούν την συμφωνία για εκχειρίδα.

●●● "INFOS-NOVA" είναι από τις 27/8/91, το καινούργιο όνομα του ειδησεογραφικού σοβιετικού πρακτορείου "NOVOSTI", που εθεωρείτο πιο προοδευτικό, σε σχέση με το TACC.

●●● Μετά την απόφαση της συμμορίας Γκορπατσώφ-Γιέλτσιν-Σεβαρντνλατζε να εκδόσουν στην Γερμανία τον πρώην ηγέτη της πρώην Ανατολικής Γερμανίας, ERICH HONECKER, η Κα-Γκε-Μπε αποφάσισε να εκδόσει στην Αγγλία τον GEORGE BLAKE, τώως πράκτορα της INTELLIGENCE SERVICE που, πριν 30 χρόνια αυτομόλησε στη σοβιετική μυστική υπηρεσία, γεγονός για το οποίο έχει καταδικαστεί ερήμην, στην Αγγλία, σε φυλάκιση 42 ετών.

●●● Με "μήνυμά" του "προς τον Ρουμανικό λαό", ο προπολεμικός μονάρχης της Ρουμανίας, Μιχαήλ, χαιρετίζει τον "ηρωικό αγώνα των αδελφών μας της Βεσσαραβίας" και ελπίζει πως "όταν απελευθερωθούν θα μπορέσουν να επιλέξουν, σύμφωνα με τον νόμο, την τάξη και τη δημοκρατία, το μέλλον τους μέσα

στους κόλπους της μεγάλης ρουμανικής οικογένειας". ΓΙΑ ΓΕΛΙΑ ή ΓΙΑ ΚΛΑΜΜΑΤΑ; ●●● Σε συνέντευξή του στην καθολική εφημερίδα του Βατικανού IL SABATO, στις 24/8/91, ο Γιάσερ Αραφάτ, διέφευσε το ότι είχε στείλει συγχαρητήριο τηλεγράφημα στους "πραξικοπηματίες" της ΕΣΣΔ.

●●● Σύμφωνα με πληροφορίες, που δημοσιεύτηκε στις γαλλικές εφημερίδες, στις 28/8/91, ο Γάλλος υπουργός άμυνας, PIERRE JOXE, αφού "νίκησε" στο Κουβέιτ, μελετάει τώρα την αποστολή της "FORCE D'ACTION RAPIDE" (Δύναμη Ταχείας Δράσης), μ' επικεφαλής τον στρατηγό MICHEL ROQUEJEUFFRE, στη Γιουγκοσλαβία.

●●● 2.000 Πολωνοί συνταξιούχοι κατέβηκαν, στις 27/8/91, στους δρόμους της Βαρσοβίας, ζητώντας αυξήσεις των συντάξεων και βελτίωση των συνθηκών ζωής τους. Τα συνθήματα των διαδηλωτών στρέφονταν κύρια ενέντια στον Δεχ Βαλέσα.

●●● Ανταλλαγή πυρών ανάμεσα σε Ινδούς και Πακιστανούς στρατιώτες σημειώθηκε στις 27/8/91, στην περιοχή του Κασιμίρ.

●●● 259 Ισλαμιστές που είχαν συλληφθεί μετά την επιβολή της κατάστασης έκτακτης ανάγκης στην Αλγερία, στις 5/6/91, αφέθηκαν ελεύθεροι στις 27/8/91. Άλλοι 60 απελευθερώθηκαν στις 29/8/91, ενώ στις 30/8/91, η κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι έκλεισαν όλα τα "ειδικά κέντρα ασφαλείας" που είχαν ανοίξει τον Ιούνιο.

●●● Στις 27/8/91, οι κυβερνήσεις των ΗΠΑ και των Φιλιππίνων κατέληξαν σε συμφωνία που προβλέπει την διατήρηση για 10 ακόμα χρόνια, των αμερικάνικων βάσεων στις Φιλιππίνες.

●●● Τον Ιούλιο οι Αμερικάνοι είχαν πανηγυρίσει το τέλος της οικονομικής ύφεσης, όταν είχε ανακοινωθεί ότι το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν, στις ΗΠΑ, είχε παρουσιάσει αύξηση κατά 0,4% στο δεύτερο τρίμηνο του 1991. Φανταστείτε, λοιπόν την απογοήτευσή τους, όταν, στις 28/8/91, οι εμπειρογνώμονες του υπουργείου οικονομικών ανακοίνωσαν ότι είχαν κάνει λάθος υπολογισμούς και ότι στο δεύτερο τρίμηνο του 1991 το ΑΕΠ είχε, στην πραγματικότητα, παρουσιάσει μείωση κατά 0,1%.

●●● Από τον Ιούλιο 1990 μέχρι τον Ιούλιο 1991 οι τιμές των αγαθών στην ΕΟΚ παρουσίασαν αύξηση κατά 5,3% (μέσος όρος, που βεβαίως αντισταθμίζει την κατάσταση στην Ελλάδα). Η αντίστοιχη αύξηση κατά το 1989-1990 ήταν 5,1%.

●●● Σύμφωνα με ανακοίνωση του Μετώπου POLISARIO για την απελευθέρωση της Δυτικής Σαχάρας, που εκδόθηκε στις 28/8/91, τα στρατεύματα του Χασάν του Μάρoku κατέστρεψαν ολοσχερώς την πόλη Τιφαρίτι και δηλητηρίασαν τα πηγάδια της περιοχής.

●●● Το Λαϊκό Απελευθερωτικό Μέτωπο του AZAWED, που μάχεται για την ανεξαρτησία των Τουαρέγκ που ζουν στο Μάλι, ανακοίνωσε στις 28/8/91, ότι σε μάχη, που έδωσε με τα κυβερνητικά στρατεύματα, σκοτώθηκαν 65 κυβερνητικοί στρατιώτες και άλλοι 10 πιάστηκαν αιχμάλωτοι.

●●● Στις 28/8/91, στις φυλακές STUTTGART-STAMMHEIM της Γερμανίας, άρχισε η δίκη της 41χρονης SILKE MAIER-WITT, μέλους της RAF, που κατηγορείται για την συμμετοχή της στην εκτέλεση του μεγαλοκαρχαρία HANS-MARTIN SCHLEYER, το 1977. Κατηγορείται ακόμα ότι συμμετείχε στην απόπειρα κατά του τώως διοικητή του NATO στην Ευρώπη, που είχε γίνει στις 25/6/79, στο Βέλγιο.

●●● Στις 28/8/91, ο ΟΗΕ αποφάσισε την άρση του εμ-

πάργκου που είχε επιβάλλει στις αρχές του χρόνου στην Λιβερία, επειδή η τελευταία δεν μπορούσε να πληρώσει τα χρέη της προς τον οργανισμό εξ αιτίας του εμφυλίου πολέμου που μαινόταν στην χώρα, με τις ευλογίες και την υποκίνηση των ΗΠΑ. Στο διάστημα του εμπάργκου-όπως έχουμε ήδη γράψει σε προηγούμενο τεύχος-πέθαναν χιλιάδες παιδιά από αστία.

●●● Σύμφωνα με διασταυρωμένες, λοιπόν, πληροφορίες του δυτικού και του ρώσικου τύπου, στις 30/8/91, οι Ντμίτρι Κομάρ, Βλαντιμίρ Ουσώφ και Ιλία Κρισέφσκι, που σκοτώθηκαν, στη Μόσχα στις 20/8/91, δεν έπεσαν θύματα των "πραξικοπηματιών", αλλά των πιστών στον Γιέλτσιν στρατιωτών της θωρακισμένης μεραρχίας "Ταμάνσκαγια" που είχαν διαταχθεί να πιάσουν θέσεις, με τα άρματα μάχης τους, στην πλατεία Βαστάνια και να καταστρέψουν τα οδοφράγματα που είχαν στήσει εκεί κάποιοι οπαδοί του Γιέλτσιν.

●●● Σύμφωνα με έκθεση του Κέντρου Μελέτης Προτεραιοτήτων Πολιτικής και Προϋπολογισμού των ΗΠΑ, που δόθηκε στη δημοσιότητα στις 29/8/91, τον Ιούλιο του 1991, 318.000 άτομα προστέθηκαν στον ήδη τεράστιο αριθμό των εντελώς άπορων Αμερικανών, που έχει φτάσει ο αριθμός στο ψηλότερο σημείο των τελευταίων 40 χρόνων.

●●● Πολύ επικίνδυνος είναι τελικά ο λακός του Μπους, γενικός γραμματέας του ΟΗΕ. Στις 28/8/91 απεύθυνε έκκληση στην κυβέρνηση του EL SALVADOR και στην ηγεσία των ανταρτών να συναντηθούν στις 16 και 17/9/1991 στην Νέα Υόρκη για "ειρηνευτικές συνομιλίες". Τρελλοί θα είναι οι άνθρωποι του FARABUNDO MARTI, να πάνε μόνοι τους να παραδοθούν στον χασάπη Μπους.

●●● Οι ακροδεξιοί ισλαμιστές μουτζαχεντίν του Αφγανιστάν συναντήθηκαν στις 29/8/91 με Ιρανούς και με Πακιστανούς αξιωματούχους,

συνέχεια σελ. II

συνέχεια από σελ. 10

στην Τεχεράνη. Οι Αφγανοί μουτζαχεντίν απηύθυναν έκκληση στη Μόσχα να πάψει να υποστηρίζει το καθεστώς της Καμπούλ.

●●● Προκαταρκτική εξέταση κατά του ALEXANDER SCHALCK GOLODKOWSKI, πρώην διευθυντή της υπηρεσίας προμηθειών της Ανατολ. Γερμανίας, διέταξε το ομοσπονδιακό γερμανικό δικαστήριο, ύστερα από καταγγελία ότι είχε οργάνώσει, πριν την ενοποίηση δικτύου βιομηχανικής κατασκευής σε βάρος της Ομοσπονδιακής Γερμανίας.

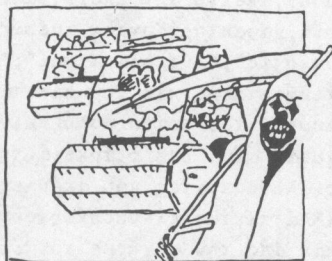
●●● 4 Μολδαβοί αστυνομικοί που εισέδυσαν λαθραία στο έδαφος της Ουκρανίας, απήγαγαν, στις 29/8/91, από το Κίεβο, τον πρόεδρο της σοσιαλιστικής δημοκρατίας της Τρανσυλβανίας, μιάς αστόνομης περιοχής της Ουκρανίας που κατοικείται αποκλειστικά από Ρώσους. Παρά την κινητοποίηση των Ουκρανικών αρχών, οι Μολδαβοί κατάφεραν να μεταφέρουν τον Ιγκόρ Σμιρνόφ στην πρωτεύουσά τους CHISINAW, όπου ανακοίνωσαν ότι θα τον δικάσουν σαν "υποστηρικτή" του "πραξικοπήματος". Οι κάτοικοι της Τρανσυλβανίας έχουν κηρύξει γενική απεργία και δηλώνουν ότι θα προχωρήσουν σε αντίποινα κατά των Μολδαβών, αν ο Σμιρνόφ δεν αφαιρεθεί ελεύθερος.

●●● Δυό αξιωματικοί της τουρκικής αστυνομίας εκτελέστηκαν από αγνώστους, μάλλον Κούρδους αυτονομιστές, στις 6/9/91.

●●● Στη Σομαλία συνεχίζονται με αμείωτη ένταση οι σφοδρές συγκρούσεις ανάμεσα στις διάφορες αντάρτικες ομάδες που διεκδικούν την εξουσία, προκαλώντας εκατοντάδες νεκρούς, κύρια ανάμεσα στον άμαχο πληθυσμό.

●●● SLADOLEDARI (παγωτάτζήδες) αποκαλούν οι κάτοικοι του Ζάγκρεμπ τους ΕΟΚικούς στρατιωτικούς (ανάμεσά τους κι Έλληνες) που ξημερνοβραδιάζονται στα καφέμπαρ της πόλης "επιβλέποντας" την κατάλυση του πυ-

ρός, ντυμένοι με τις άφογες άσπρες στολές τους, ενώ μερικά χιλιόμετρα πέρα εκατοντάδες άνθρωποι αλληλοσκοτώνονται, για τα συμφέροντα της ΕΟΚ, με τα όπλα που τους πουλάει η ΕΟΚ και σύμφωνα με τις διαταγές του Μπους.

●●● Τους "υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων" θέλησαν να παραστήσουν τρία μέλη του αμερικάνικου κογκρέσσου, η NANCY PELOSI (του "Δημοκρατικού"), ο BEN JONES (του ίδιου κόμματος) και ο JOHN MILLER (του "Ρεπουμπλικανικού κόμματος") και στις 5/9/91, πήγαν να καταθέσουν στεφάνι στην πλατεία Τιενανμεν του Πεκίνου. Εκδιώχθηκαν αμέσως από τη κινεζική αστυνομία και τους απαγορεύτηκε να επισκεφτούν τους αντικαθεστωτικούς Τσεν Ζιμίνγκ και Γουάνγκ Τζουντάο. Παρ' όλα αυτά οι Αμερικάνοι δήλωσαν "ικανοποιημένοι επειδή ήταν η πρώτη φορά που μιά αμερικάνικη επιτροπή προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων γινόταν επίσημα δεκτή απ' την κινεζική κυβέρνηση". Καθήμενοι Κινέζοι αντικαθεστωτικοί, δεν σας έφτανε η ντόπια καταπίεση, τώρα έχετε και την "διεθνή" συμπαράσταση"...

●●● Πρέπει να πούμε πως ο Ζιμίνγκ κι ο Τζουντάο είναι δυό από τους 10.000 αντικαθεστωτικούς που κρατούνται στις φυλακές της "λαϊκής" Κίνας.

●●● Στις 5/9/91, στο ομοσπονδιακό δικαστήριο του ΜΙΑΜΙ της Φλόριδας των ΗΠΑ άρχισε η δίκη του MANUEL ANTONIO NORIEGA, πρώην προέδρου του Παναμά και πρώην πράκτορα της CIA (επί διευθύνσεως Μπους), του οποίου η "σύλληψη", τον Δεκέμβρη του 1989, κόστισε την ζωή

χιλιάδων Παναμέζων που σκοτώθηκαν κατά την στρατιωτική εισβολή των Αμερικάνων, στη χώρα τους. Σύμφωνα με καταγγελία των δικηγόρων του, η αμερικάνικη κυβέρνηση έχει καταβάλει πάνω από 1,6 εκατομμύρια δολάρια στους μάρτυρες κατηγορίας και στους συγκατηγορούμενους του NORIEGA, για να τον ενοχοποιήσουν και για να αποκρύψουν την συμμετοχή του Μπους και της CIA στο διεθνές κύκλωμα της κοκαΐνης.

●●● Ο ERIK LARSEN κι ο TATHAN JONES, δυό Αμερικάνοι πεζοναύτες που αρνήθηκαν να πάνε να σκοτώσουν Ιρακινούς, στη διάρκεια του πολέμου του Κόλπου, παραπέμπονται στο στρατοδικείο με την κατηγορία της "λιποταξίας σε καιρό πολέμου", που επισύρει ακόμα και την ποινή του θανάτου. Οι δυό Αμερικάνοι είχαν αναπτύξει έντονη αντιμιλιταριστική δράση στις μονάδες τους κι έχουν καταθέσει αίτηση για να αναγνωριστούν σαν αντιρρησίες συνείδησης, παρά το ότι είχαν καταταγεί με την θέλησή τους στον επαγγελματικό στρατό των ΗΠΑ. (ABC-SAN LORENZO).

●●● Παρά τις επανειλημμένες διακηρύξεις του νέου προέδρου της Χιλής, PATRICIO AYLWIN, που ανέλαβε τον Μάρτη του 1990, ότι "όλοι οι πολιτικοί κρατούμενοι θα απελευθερωθούν", 241 άτομα

(οι 18 είναι γυναίκες) που μοναδικό τους έγκλημα είναι ότι αγωνίζονταν ενάντια στη χούντα του PINOCHET, εξακολουθούν να κρατούνται στις φυλακές. Όσοι ευαισθητοποιούνται μπορούν να στείλουν γράμματα, τηλεγραφήματα, FAX και να ζητήσουν την άμεση απελευθέρωση των κρατούμενων στους παρακάτω: JOSE VIERA GALLO PRESIDENTE DE LA CAMARA DE DIPUTADOS CAMARA DE DIPUTADOS EDIFICIO DEL CONGRESO VALPARAISO-CHILE FAX: 032-230508 FRANCISCO CUMPLIDO MINISTRO DE JUSTICIA COMPANIA IIII SANTIAGO-CHILE FAX: 562-6966952 ή στην προεβεία της Χιλής στην Αθήνα. (ABC-ONTARIO).

ΟΡΙΣΜΕΝΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΔΙΕΘΝΗ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΔΕΝ ΕΜΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ, ΕΙΤΕ ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΠΑΡΚΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ, ΕΙΤΕ ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΕΙΕΣ ΔΕΝ ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΝΟΝΤΑΙ, ΕΙΤΕ ΕΠΕΙΔΗ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΑΥΤΑ ΔΕΝ ΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΙ ΕΠΑΡΚΩΣ ΑΠΟ ΑΛΛΑ ΕΝΤΥΠΑ. ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΟΥΜΕ ΟΤΙ ΔΙΝΟΥΜΕ ΙΔΙΟΑΙΤΕΡΟ ΒΑΡΟΣ ΣΕ ΟΣΑ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΝΤΑΙ, ΑΠΟΣΙΩΠΟΥΝΤΑΙ Η "ΔΙΑΣΤΡΕΒΛΩΝΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΤΥΠΟ, ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΗ.

ΕΝΤΥΠΑ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

●●● REVUELTA (Εξέγερση), Νο 6, Ιούλης 1991. "Πλατφόρμα για την διάδοση της ελευθεριακής σκέψης" από την IGUALADA της Καταλωνίας.

●●● SOLIDARIDAD OBRERA (Εργατική Αλληλεγγύη), Νο 220, Ιούλης 1991, όργανο της CNT-AIT της Καταλωνίας.

●●● UTOPIA (Ουτοπία), Νο 1, Ιούνης-Ιούλης 1991, διμηνιαία έκδοση Αναρχικών προσφύγων από την Τουρκία. Εκδίδεται στο Βερολίνο.

●●● ARTEST (δεν μεταφράζεται και θα μπορούσε να αποδοθεί σαν ο υπερθετικός βαθ-

μός της τέχνης: ART), Νο 5, καλοκαίρι 1991, δωρεάν περιοδικό από τα παιδιά του NORTH SHORE YOUTH COUNCIL του Καναδά. Εκδίδεται στο Βανκούβερ.

●●● ANARCHY (Αναρχία), Νο 29 καλοκαίρι 1991. "Μιά εφημερίδα της ένοπλης επιθυμίας για μιά κοινωνία βασισμένη στην αλληλοβοήθεια, την εθελοντική συνεργασία και την απελευθέρωση της επιθυμίας" από την Αναρχική Ένωση της COLUMBIA των ΗΠΑ.

●●● ΔΕΛΤΙΟ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΜΕΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ. Εκδόθηκε το καλοκαίρι του 1991, στο Ρέθυμνο, μόνο σε 100 αντίτυπα και διανέμεται δωρεάν.

"Πραξικόπημα.. ή Πραξικόπημα;

Όταν ένα πραξικόπημα καταφέρνει να πείσει, αν όχι την κοινή γνώμη της χώρας στην οποία εκδηλώνεται, τουλάχιστον τη διεθνή κοινή γνώμη για την νομιμότητά του.

Όταν ένα πραξικόπημα καταφέρνει να επιβληθεί με ελάχιστο κόστος σε αίμα.

Όταν ένα πραξικόπημα καταφέρνει να εξοντώσει τους αντιπάλους του, όχι απλώς φυσικά, αλλά πάνω απ' όλα ηθικά. Μπορούμε να πούμε πως το πραξικόπημα έχει πετύχει κατά 100%.

Είναι η περίπτωση της Σοβιετικής Ένωσης.

Το πραξικόπημα της 19/8/91, ένα από τα πιο έξυπνα σχεδιασμένα και πιο άρτια εφαρμοσμένα του είδους, πέτυχε το 100% των στόχων του.

Πρώτ' απ' όλα, το πραξικόπημα των Γκορμπατσώφ-Γιέλτσιν-Σεβερντάτζε, κατάφερε να παρουσιαστεί-κύρια στο εξωτερικό-σαν δημοκρατική απάντηση σε μιάν επιχειρούμενη κατάλυση των ελευθεριών που-σύμφωνα με το CNN και τα υπόλοιπα μέσα μαζικής εξαχρείωσης-κατέκτησαν με την περεστρόικα οι σοβιετικοί πολίτες.

Επισηλώνοντας τον μπαμπούλα του σταλινισμού, της επιστροφής στο καθεστώς των γκούλαγκ, της Σιβηρίας, των ψυχιατρείων, κατάφερε να αδρανοποιήσει την μεγάλη πλειοψηφία των λαών της ΕΣΣΔ, λανσάροντας το παλιό, δοκιμασμένο σύνθημα "Γκορμπατσώφ ή τάνκς" (οποιαδήποτε ομοιότητα με άλλες καταστάσεις, σε άλλες εποχές και χώρες, δεν είναι καθόλου συμπτωματική και πιστεύουμε πως θα πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο ιδιαίτερης ανάλυσης).

Το πραξικόπημα, τέλος, κατάφερε να εξοντώσει τους πολιτικούς αντιπάλους της περεστρόικα, δηλαδή το ΚΚΣΕ, αφού κατόρθωσε να το εμφανίσει σαν φασιστικό και σαν πηγή όλων των συμφορών που έχουν πλήξει (κι εδώ, βέβαια, είχε απόλυτο δίκιο), αλλά και όσων πλήττονται και όσων θα πλήξουν στο μέλλον την Σοβιετική Ένωση.

Κατάφερε, ακόμα, να εξουδετερώσει την δεξιά αντιπολίτευση, αφού ο Γιέλτσιν, θέλοντας και μη, αναγκάστηκε να υποστηρίξει τον Γκορμπατσώφ και μάλιστα με δημόσιες δηλώσεις του, αφού δεν μπόρεσε να επιρρίψει σ' αυτόν την αποκλειστική ευθύνη του πραξικοπήματος που είχαν σχεδιάσει οι δυο τους από κοινού με τον Σεβερντάτζε.

Ο άφογος σχεδιασμός, ωστόσο, κι η αριστοτεχνική εκτέλεση του πραξικοπήματος δεν φτάνουν για να εξηγήσει κανείς την επιτυχία του. Και δεν είναι μόνο αυτή καθ' αυτή η επιτυχία που προξενεί κατάπληξη. Είναι και η αδυναμία όλων των αναλυτών (και δεν μιλάμε, βέβαια, για εκείνους που έσπευσαν να ερμηνεύσουν τα γεγονότα σύμφωνα με τα πολιτικά, κομματικά, προσωπικά τους κ.λ.π. συμφέροντα) να δώσουν μιιά ολοκληρωμένη εξήγηση των όσων συνέβησαν, πράγμα που θα επέτρεπε, ίσως, και κάποιες προβλέψεις για τα όσα θα επακολουθήσουν.

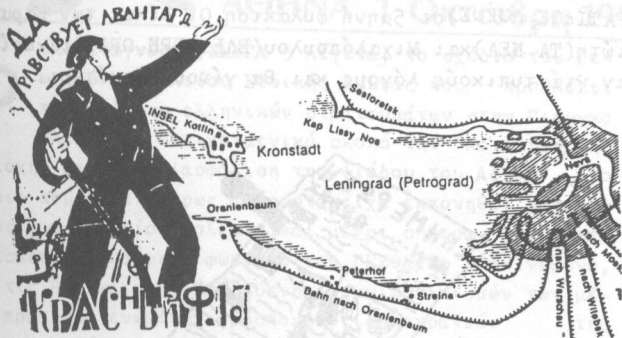
Πιστεύουμε-και όχι μόνο εμείς-πως τα σπέρματα του πραξικοπήματος αυτού καθώς και της επιτυχίας του, ενυπήξαν στην σοβιετική κοινωνία ήδη από την εποχή της ίδρυσης του σοβιετικού κράτους, το 1917. Η μισαλλοδοξία των μαρξιστών-αν όχι του ίδιου του Μαρξ-ήταν αυτή που κατάφερε-ιδιαίτερα στα χρόνια του Στάλιν-να συνδέσει ό,τι το προοδευτικότερο και γνήσια κομμουνιστικό υπήρχε στην ΕΣΣΔ, με τον πιο στείρο αντικομμουνισμό. Η αίσθηση της προδοσίας του αγώνα δημιουργείται στη σοβιετική α-

ριστερά, από την εποχή του μπολσεβίκικου πραξικοπήματος. Η εξουσία δεν καταργείται. Δεν περνάει καν στα Σοβιέτ και στο λαό. Αντίθετα, μονοπωλείται από τον Λένιν και την ομάδα του μέσα στο κομμουνιστικό κόμμα. Όσοι τολμούν, εκείνη την εποχή, να αμφισβητήσουν αυτή την εξουσία, χαρακτηρίζονται αμέσως "αντεπαναστάτες", "αντικομμουνιστές", "αντιδραστικοί", "τσαρικοί", "πράκτορες της αστικής τάξης και του καπιταλισμού". Αναρχικοί, που πολεμούσαν τον τσάρο πολύ πριν το 1905, τροτσκιστές που έχυσαν αίμα στη διάρκεια της Οκτωβριανής επανάστασης, σοσιαλδημοκράτες που απέβλεπαν σε κάποιες-"αστικές" ίσως, αλλά πάντως-ελευθερίες, μενσεβίκοι, εσέροι, αντιμετωπίστηκαν από την αρχή, με τον ίδιο τρόπο που αντιμετωπίζονταν και οι τσάροι, οι φεουδάρχες, οι αντικομμουνιστές, οι πράκτορες των καπιταλιστικών κρατών. Η ιδεολογία περιχαράκνεται στα όρια της "υπεράσπισης της επανάστασης". Ακόμα κι η δικτατορία του προλεταριάτου δεν ασκείται άμεσα από τους εργαζόμενους, αλλά από το κόμμα εν ονόματί τους. Με τον καιρό, η δικτατορία αυτή αποβάλλει κάθε προσωπείο και αναδεικνύεται σε απόλυτη εξουσία μιιάς κάστας διευθυντικών στελεχών υπό την υψηλή εποπτεία ενός κομμουνιστικού κόμματος που χάνει κάθε επαφή με την εργατική τάξη και τα οράματά της. Πολύ σύντομα η κομμουνιστική ιδεολογία μεταβάλλεται σε ωμό εθνικιστικό πατριωτισμό και η ΕΣΣΔ αυτοανακηρύσσεται-με την ανοχή της απληροφόρητης αριστεράς του υπόλοιπου κόσμου-σε "πατρίδα όλων των εργαζομένων". Με την άνοδο του Στάλιν στην κορυφή της κρατικής πυραμίδας και με την ήττα της ισπανικής επανάστασης από το φρανκικό πραξικόπημα, η ΕΣΣΔ μένει-μέχρι την εμφάνιση της Κίνας-ο μοναδικός πόλος κι η μοναδική εξουσία σε ολόκληρη την παγκόσμια αριστερά. Η παραμικρή νύξη για ελευθερία συνείδησης, γνώμης έκφρασης, θεωρείται κήρυγμα αντίδρασης. Η ίδια η εργατική τάξη δεν είναι παρά μιιά μάζα, που δεν χρειάζεται παρά κάποια ελάχιστη υποκίνηση για να στραφεί ενάντια στην εξουσία του "κομμουνιστικού κόμματος", για να ξαναστηρίξει την μοναρχία, την εκκλησία, την επιστροφή στο καθεστώς της εκμετάλλευσής της.

Με το ξέσπασμα του δεύτερου παγκόσμιου πόλεμου, τα πράγματα γίνονται χειρότερα. Μπροστά στη χιτλερική απειλή, η παγκόσμια αριστερά υποχρεώνεται να συσπειρωθεί γύρω από την Μόσχα και να δεθεί στο άρμα της. Οποιαδήποτε, έστω και απλή αμφιβολία για την ορθότητα της γραμμής της ηγεσίας του ΚΚΣΕ, δημιουργεί ρήγματα στο αντιφασιστικό μέτωπο και δεν αποτελεί παρά απροκάλυπτη προδοσία. Χιλιάδες αντισταλινικοί αγωνιστές των εργατικών κινημάτων σε όλο τον κόσμο εξοντώνονται με την ρετινιά του προδότη. Η ιστορία της Ισπανίας επαναλαμβάνεται. Η ήττα των δυνάμεων του Αξονα οδηγεί στο "σιδηρούν παραπέτασμα". Η ηγεσία της ΕΣΣΔ απαγορεύει στους σοβιετικούς πολίτες να πληροφορούνται το τι συμβαίνει στη δυτική Ευρώπη και στη βόρεια Αμερική. Αντίστροφα, οι καπιταλιστικές χώρες, με επικεφαλής τις ΗΠΑ, όπου ο Μακκαρθισμός λύνει και δένει, αποδύονται κι αυτές σε ένα όργιο παραπληροφόρησης των πολιτών τους σε σχέση με την κατάσταση στην ΕΣΣΔ και στο Ανατολικό μπλόκ που έχει σχηματιστεί με την "κομμουνιστοποίηση" των κατεχόμενων από τα σοβιετικά στρατεύματα χωρών της ανατολικής Ευ-

συνέχεια από σελ. 12

Ετσι, η "φιλελεύθερη" δύση απαγορεύει την δραστηριότητα των κομμουνιστικών κομμάτων-στις περισσότερες χώρες οι κομμουνιστές τίθενται εκτός νόμου-ζητάει πιστοποιητικά κοινωνικών φρονημάτων, με άλλα λόγια αποδείξεις αντικομμουνισμού από τους πολίτες της, βαφτίζει "κομμουνιστές" όλους ανεξαίρετα τους πολιτικούς της αντιπάλους. Στις λιγότερο αναπτυγμένες δυτικές χώρες και κύρια στις χώρες του "τρίτου κόσμου", το κυνήγι των κομμουνιστών παίρνει τραγικές διαστάσεις. Ο αριθμός των εκτελεσμένων και των φυλακισμένων κομμουνιστών (αλλά και των κάθε φύσης πολιτικών αντιπάλων των δυτικών και δυτικόφιλων καθεστώτων, που χαρακτηρίζονται κι αυτοί σαν "κομμουνιστές" ή "συνδοσιόποροι") πλησιάζει-αν δεν φτάνει-εκείνου του δεύτερου παγκόσμιου πόλεμου.

Η επέμβαση των ΗΠΑ στην Ινδοκίνα κι ο πόλεμος ενάντια στον λαό των δύο Βιετνάμ, που τελικά νίκησαν και κατάφεραν να ενοποιήσουν την χώρα τους, έδειξε ότι η αριστερά στην Αμερική και στη δυτική Ευρώπη είχε διατηρήσει έναν επαναστατικό χαρακτήρα, που ο γραφειοκρατικοποιημένος κομματικός μηχανισμός του ΚΚΣΕ είχε χάσει. Η ανάδειξη της Κίνας σε δεύτερο "πόλο έλξης" της παγκόσμιας αριστεράς και η λάμψη της Κούβας, είχαν σαν αποτέλεσμα την τελική διάσπαση της παγκόσμιας αριστεράς σε επαναστατική και μη. Η έννοια του "ρεφορμισμού" που από την εποχή του Μάη του '68 γίνεται "τσιχλα" στο δυτικό, εισδύει βαθιά και στο ανατολικό μπλόκ και ιδιαίτερα στην ΕΣΣΔ, όπου ο "ρεφορμισμός" χρησιμοποιείται για να ντύσει ιδεολογικά τις διαφορές των αντιπάλων του Χρουστώφ που με επικεφαλής τον Μπρέζνιεφ επικρατούν στην κορυφή της κομματικής ιεραρχίας.

Στην δύση, από την άλλη μεριά, η προσέγγιση των συμφερόντων των ΗΠΑ και της ΕΣΣΔ, που προκαλείται από την μονόπλευρη ανάπτυξη των αντίστοιχων οικονομιών τους κι από την αντίστοιχη τεράστια έλλειψη πρώτων υλών, δίνουν στους δυτικούς ένα "πάτημα" για το ιδεολογικό χτύπημα της αριστεράς. Θεωρώντας, λοιπόν, την "ρεφορμιστική" αριστερά "καλή" και την "επαναστατική" αριστερά "κακή", καταφέρνουν να διευρύνουν το χάσμα, όχι τόσο στα πλαίσια της δυτικής αριστεράς, όσο μέσα στην ίδια την Σοβιετική κοινωνία, αφού επαινούν κάθε υποχώρηση των Σοβιετικών ηγετών σαν "βήμα θετικό για την εδραίωση της ειρήνης και της φιλίας ανάμεσα στους λαούς" και κατακρίνουν κάθε ανυποχώρητη θέση σαν "ψυχροπολεμική". Ετσι οι Σοβιετικοί πολίτες, που βλέπουν την οικονομία τους να αλληλοεξαρτάται από την οικονομία των ΗΠΑ και που ακούν τους Αμερικάνους ηγέτες να επαινούν τους μεν και να επικρίνουν τους δε, φτάνουν, σιγά-σιγά, ν' αποδεχθούντο ρυθμιστικό ρόλο των ΗΠΑ στο εσωτερικό της χώρας τους κι, ακόμα περισσότερο, φτάνουν στο σημείο να θεωρούν τις ΗΠΑ σαν εγγύητρια δύναμη των "ελευθεριών" τους, αφού, βέ-

βαια, χάρη στην απαγόρευση της εξόδου τους από την ΕΣΣΔ αγνοούν το ότι οι πολίτες των δυτικών χωρών κάθε άλλο παρά απόλαμβάνουν αυτές τις "ελευθερίες". Ετσι, για τους Σοβιετικούς-ιδιαίτερα για τους νεαρούς στην ηλικία- το αισχίστου είδους εμπορικό ροκ, η χυδαία πορνογραφία, η χρήση ναρκωτικών γίνονται ταυτόσημα με την ελευθερία της έκφρασης, των ανθρωπίνων σχέσεων κ.λ.π. Η αντίδρασή τους σε οτιδήποτε "σταλινικό" φτάνει σε τέτοιο βαθμό, ώστε ακόμα και η θρησκεία να θεωρείται "πνευματική απελευθέρωση".

Όπως είναι, όμως, φυσικό, υπάρχουν κι εκείνοι που δεν δολοφονούνται από τις δυτικές αξίες. Δεν είναι μόνο η μεγάλη μάζα των μεσαίων στελεχών του ΚΚΣΕ (μιλάμε για κάποια εκατομμύρια ανθρώπων). Δεν είναι μόνο οι στρατιωτικοί. Είναι-κύρια και πάνω απ' όλα-οι Σοβιετικοί εργαζόμενοι, βιομηχανικοί εργάτες, ανθρακωρύχοι κ.λ.π. (όχι τόσο, δηλαδή, οι κάτοικοι των μεγάλων αστικών κέντρων, όσο οι κάτοικοι των εργατικών συνοικιών και των εργατοπόλεων) που, πέρα από το εισόδημά τους που καθημερινά εξαεμίζεται, βλέπουν να ορθώνεται μπροστά τους απειλητικό το φάσμα της ανεργίας, της εξώσης, της εξαθλίωσης. Κι αυτό το αίσθημα ανασφάλειας δεν καλύπτεται από καμιά δυτική καταναλωτική αξία, κι από κανέναν καταπιεσμένο και έντεχνα αναστημένο εθνικισμό.

Όλοι αυτοί, ωστόσο, που αντιδρούν στην επέλαση της "περεστρόικα" και του άκρατου ιδιωτικού καπιταλισμού, όλοι αυτοί που αντιδρούν στην εισβολή των τσαρικών αξιών και του AMERICAN WAY OF LIFE στη Σοβιετική Ένωση, όλοι αυτοί που αντιδρούν στον εξανδραποδισμό και στο ξεπούλημά τους στο ιδιωτικό κεφάλαιο, ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΣΤΑΛΙΝΙΚΟΙ.

Η CIA, ήδη από το 1988, βλέπει την δυσαρέσκεια των Σοβιετικών να διογκώνεται ενάντια στην προσέγγιση της Σοβιετικής με την Αμερικάνικη πολιτική, αφού αυτή η προσέγγιση επιφέρει τόσα και, απ' ό,τι φαίνεται, θα επιφέρει κι άλλα τόσα δεινά στον Σοβιετικό λαό. Παρά την αφύπνιση των εθνικισμών, οι συγκρούσεις-έστω και αιματηρές-δεν καταφέρνουν να ριξουν στάχτη στα μάτια του κόσμου. Και η CIA προειδοποιεί τον Γκορμπατσώφ για την θύελλα που πλησιάζει.

Το μόνο που μπορεί να γίνει είναι η υπενθύμιση στο Σοβιετικό λαό των δεινών του σταλινισμού. Είναι το να τονιστεί πως κινδυνεύει από στιγμή σε στιγμή να ξαναγυρίσει στην περίοδο των διοικητικών δικών και καταδικών, των ψυχιατρείων, της εξορίας, των καταναγκαστικών έργων.

Το "πραξικόπημα" έχει πιά δρομολογηθεί...

Στις 19/8/91, το "πραξικόπημα" εκδηλώνεται και το πραξικόπημα πετυχαίνει. Οι πολίτες της ΕΣΣΔ βλέπουν την θεαματική "νίκη" του "νέου" πάνω στο "παλιό" και μουνιάζουν ακόμα περισσότερο. Το ΚΚΣΕ τίθεται εκτός νόμου. Η ΕΣΣΔ διαλύεται. Τα αγάλματα του Λένιν συντρίβονται. Στη θέση τους μπαίνουν οι τσαρικές σημαίες, οι εκκλησίες, ο Γιέλτσιν, ο Μακ Ντόναλντ. Οι νέοι τσάροι, τώρα-όπως και οι παλιοί επαναστάτες, τότε-αρχίζουν να αλληλοτρώνονται.

Τα ανεκπλήρωτα όνειρα κι ο πόθος της ελευθερίας παραμένουν...

Επιστροφή στο γύψο

Ο τύπος κι ο ρόλος του στην Ελλάδα, τα τελευταία τα χρόνια, είναι γνωστός. Στήριζε, στηρίζει και θα στηρίζει την εξουσία. Παράλληλα "έλεγχε, ελέγχει και θα ελέγχει" τις εκάστοτε κυβερνήσεις, στο μέτρο βέβαια που αυτές εξυπηρετούν ή όχι τα συμφέροντα των εκδοτών των εντύπων. Οσο αυτά τα συμφέροντα διαφέρουν μεταξύ τους και στο βαθμό που το σύμφερον του ενός αντιστρατεύεται το σύμφερον του άλλου εκδότη, μπορούμε να μιλάμε για "δημοκρατική και πλουραλιστική" ενημέρωση. Αντίθετα, όταν τα συμφέροντα των εκδοτών συμπίπτουν, είτε για λόγους οικονομικούς, είτε για λόγους "ανωτέρας βίας" (λόγω διαφόρων κυβερνητικών ή υπερκυβερνητικών πιέσεων), τότε η ενημέρωση μεταβάλλεται σε παραπληροφόρηση.

Στις 9/9/91, το τριμελές Πλημμελειοδικείο Αθήνας, αποφάσισε ότι τα συμφέροντα των εκδοτών, αλλά και το σύμφερον των πολιτών που ενημερώνονται από τις εφημερίδες συμπίπτει με τα συμφέροντα της γαλάζιας συμμορίας, του αρχηγού της και της κόρης του.

Οι εκδότες των εφημερίδων ΝΙΚΗ, 48 ΩΡΕΣ, ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ - ΚΟΣ ΛΟΓΟΣ, ΑΥΡΙΑΝΗ, ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ και του εβδομαδιαίου ΠΟΝΤΙΚΙΟΥ, που αρνήθηκαν το δικαίωμα των συμμοριτών της Ρηγίλλης να τους υπαγορεύουν το τι θα γράφουν και τι τι όχι, οδηγήθηκαν ήδη στις φυλακές.

Αφορμή, η διάταξη του τρομοκρατικού νόμου που επιτρέπει στον οποιοδήποτε Τσεβά να απαγορεύει την δημοσίευση προκηρύξεων οργανώσεων μη αρεστών στο καθεστώς

Αιτία, τα αντίθετα προς την κυβερνητική συμμορία συμφέροντα μερικών εκδοτών, η λεβεντιά μερικών άλλων κι -συμβαίνει κι αυτό- η ενσυνείδητη άσκηση του δημοσιογραφικού λειτουργήματος από κάποιους άλλους. Δεν είναι βέβαια η κατάλληλη στιγμή να σχοληθούμε με το ποιός είναι ποιός. Δεν είναι η κατάλληλη στιγμή επειδή εκείνο που διώκεται δεν είναι οι εκδότες, αλλά το ίδιο το δικαίωμα των κατοίκων αυτής της χώρας να πληροφορούνται, να ενημερώνονται και κατά συνέπεια να δρουν ανάλογα. Είναι το δικαίωμα κάποιων πολιτών να εκφράζουν τις απόψεις τους, έστω κι αν οι εκάστοτε κυβερνώντες τους θεωρούν παραβάτες κάποιων νόμων. Είναι το ίδιο το δικαίωμα του κατηγορουμένου να απολογείται, και μάλιστα δημόσια, αυτό που στην ουσία απαγορεύουν οι Μητσοτάκηδες κι οι Τσεβάδες.

Η απόφαση των εκδοτών να μην ασκήσουν έφεση και να μην εξαγοράσουν τη ποινή τους-ανεξάρτητα από τους ιδιαίτερους λόγους του καθένα τους-αποτελεί το ισχυρότερο χαστούκι προς μία δήθεν δημοκρατική κυβέρνηση.

Πρέπει εδώ να πούμε πως η αθέτηση υποσχέσεων-και η παραβίαση του συντάγματος είναι μία τέτοια αθέτηση-που μπορεί να "επιτρέπεται" στον ισχυρότερο, αλλά του προσάπτει πάντοτε και τον χαρακτηρισμό του τσογλανιού. Και τα τσογλάνια δεν παραβίασαν μόνο το δικαίωμα της ελευθερίας της έκφρασης και της ελευθεροτυπίας, με τον τρομοκρατικό νόμο τους. Εγραψαν στα παλιά τους τα παπούτσια κάθε δικαίωμα κατοχυρωμένο από το ίδιο τους το σύνταγμα, αλλά και από διεθνείς συμβάσεις και πάνω απ'όλα καθαγιασμένο από το αίμα χιλιάδων ανθρώπων που πέθαναν κατά την διεκδίκηση αυτών των δικαιωμάτων.

Οι εκδότες κι οι διευθυντές των εφημερίδων διαμαρτυρήθηκαν για την παραβίαση του δικαιώματός τους να ενημερώνουν και του δικαιώματός μας να ενημερωνόμαστε.

Σε μας εναπόκειται να διαμαρτυρηθούμε για την παραβίαση όλων των άλλων δικαιωμάτων μας.

Ο εκδότης του ΠΟΝΤΙΚΙΟΥ, Κώστας Παπαϊωάννου, όταν άκουσε την απόφαση που τον καταδίκασε σε 5μηνη φυλάκιση δήλωσε: "Δεν μου μένει άλλος τρόπος διαμαρτυρίας από το να πάω φυλακή".

Εμείς που δεν έχουμε ακόμα καταδικαστεί έχουμε και άλλους τρόπους διαμαρτυρίας και θα τους χρησιμοποιήσουμε μέχρι: ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ Ο ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΔΟΣ ΝΟΜΟΣ, ΝΑ ΠΑΡΑΙΤΗΘΕΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΣΥΜΜΟΡΙΑ, ΝΑ ΑΦΕΘΟΥΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΟΛΟΙ ΟΙ ΣΟΙ ΚΡΑΤΟΥΝΤΑΙ ΕΠΕΙΔΗ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΧΟΥΝΤΑ ΤΟΥ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ και δηλώνουμε ότι θα συνεχίσουμε τον αγώνα μέχρι την συντριβή κάθε εξουσίας ΓΙΑ ΜΙΑΝ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ.

Υ.Γ. Εκτός από τον Κ. Παπαϊωάννου καταδικάστηκαν και οι: Φυντανίδης (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ), Θεοχαράτος (ΕΘΝΟΣ), Κοντοπάνος (ΑΥΡΙΑΝΗ) και Μαρούδας (ΝΙΚΗ) σε 10μηνη φυλάκιση ο καθένας και οι: Καρατζαφέρης (48 ΩΡΕΣ) και Γερονικολός (ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΟΣ ΛΟΓΟΣ) σε 5μηνη φυλάκιση. Οι δίκες των Καραπαναγιώτη (ΤΑ ΝΕΑ) και Μιχαλόπουλου (ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΩΡΑ) διαχωρίστηκαν για τυπικούς λόγους και θα γίνουν αργότερα.

ΚΑΙ ΚΑΤΙ ΓΙΑ ΤΑ ΠΕΙΡΑΜΑΤΟΖΩΑ

Οι όποιοι Οικολόγοι διαμαρτύρονται για τα ζώα-πειράματα.

Οι όποιοι Εκπαιδευτικοί διαμαρτύρονται γιατί δεν αμειβονται ικανοποιητικά;

Για τα πειραματο-ζώα δίποδα μαθητούδια ποιος θα διαμαρτυρηθεί;

Αλήθεια ποιος μπορεί να μας απαντήσει στο εξής:

Αν π.χ. όλοι μας είχαμε απολυτήρια με βαθμό ΕΙΚΟΣΙ και αν όλοι μας συμπληρώναμε τις εισακτέες μονάδες για τα ανώτατα ιδρύματα θα μπαίναμε όλοι στα πανεπιστήμια; Ή τότε θα προβάλατε ως επιχείρημα το γνωστό σλόγκαν δεν έχουμε αισθουσε;

Ξέρουμε πολύ καλά ότι είμαστε εξαρτώμενοι αλλά γιατί επιμένετε να μας «μορφώσετε» στα δικά σας πλαίσια; Σπίτια-κλουβιά, σχολεία-αχούρια, πανεπιστήμια λιγοστά, το πρόγραμμα των εξετάσεων και τα αρχαία ελληνικά σας μάραναν!

"Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ" δεν αποτελεί προϊόν που υπόκειται στους εμπορικούς νόμους και ως εκ τούτου δεν απαιτείται για την απόκτησή του η καταβολή βραχμικού αντίτιμου. Η συνέχεια της έκδοσής του διασφαλίζεται με την εθελοντική προσφορά χρημάτων, εργασίας, κειμένων και ιδεών και όχι με την υποχρεωτική χρηματοδότηση που επιβάλλει η οποιαδήποτε τιμή πώλησης. "Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ" δεν είναι φορέας απόψεων μιας αναρχικής ομάδας. Κοινή αντίληψη όσων προσφέρουν για την έκδοση, είναι η ανάγκη διεύρυνσης της αναρχικής-αντιεξουσιαστικής πληροφόρησης, έξω και πέρα από τους κρατικούς και εμπορικούς νόμους, ως γνήσιο δημιούργημα της κοινωνικής εξέγερσης. Για την εγκαθίδρυση ενός κοινωνικού συστήματος που θα στηρίζεται στην αμοιβαία βοήθεια και την εθελοντική συνεργασία των μελών της. Ενάντια σ'όλες τις μορφές διακυβέρνησης και οικονομικής καταπίεσης.